ஏனைய ஸதலங்கள்

அத்திப்பட்டு முதல க்ஷேத்திரக்கோவை வரை

பாடல்கள்: 203-322 & 503

எண்	பாடல்	எண்	பாடல்
	அததிபபடடு		கநதனகுடி
203	கருதியறிவகல	214	எநதன் சடல
	அவிநாசி		கருவூர்
204	இறவாமற	215	தசையாகிய
205	மனத்திரைந்	216	நித்தப்பிணி
	ஆய்க்குடி	217	மதியால விததக
206	வாட்பட		காசி
	இராமேசுரம்	218	தாரணிக கதி
207	வாலவயதாகி	219	வேழமுணட
	உத்தரமேரூர்		கும்பகோணம்
208	சுருதி மறைக	220	கறுத்த குச்சி
209	தோலெலுமபு	221	செனிததிரு
	எடடிகுடி		கூநதலூா
210	ஆருகு மைமம்பு	222	தரையினில்
	எண்கண		கோடிநகா
211	சந்தனரு	223	நீல முகிலான
	எழுகரைநாடு		கோடைநகா
212	விரகற நோககி	224	ஆதிமுதலினி
	கந்தனூா	225	சால நெடுநாள்
		226	ஞாலமெஙகு
213	விந்து பேதிதத	227	தோழமை கொண

எண்	பாடல்
	சிக்கல்
228	புலவரை ரக்ஷிக்கும்
	சிவபுரம்
229	மனமெனும் பொருள்
	சிறுவை
230	அண்டர் பதி
231	சீதள வாரிஜ
232	பிறவியான சட
	சீகாழி
233	ஊனத்தசை
234	சருவியிகழ்ந்து
235	தினமணி சார்ங்க
236	பூமாதுரமே
	சேலம்
237	பரிவுறு நாரற
	சோமநாதன் மடம்
238	கருவழி படாது
	சோமீசுரம்
239	உரிய தவ நெறி
	தனிச்சயம்
240	உரைதத கம்ப்ரம
	திருக்கடவூர்
241	ஏட்டின விதிப்
	திருக்குடவாயில்
242	சுருதியாயியவா
	திருக்குரங்காடுதுறை
243	அலங்கார முடி
	திருக்குற்றலம்
244	வேதத்திற்
	திருச்செங்காட்டங்குடி
245	வங்கார மார்பி
	திருநள்ளாறு
246	பச்சை யொண்
	திருநாகேச்சுரம்
247	ஆசார வீனக
	திருநெல்வாயில்
248	அறிவிலாதவ
	திருப்பந்தணைநல்லூர்
249	திருவினையனுக வருவினை
	திருப்பாதிரிப்புலியூர்
250	நிணமொடு குருதி

எண	பாடல்
	திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி
251	இருவினைப பிறவி
	திருப்புக்கொளியூர
252	பகருவ அசார
	திருப்பெருந்துறை
253	இரத்தமுரு
	திருப்போரூர்
254	திமிர மாமன
	திருமயிலை
255	அமரு மமரரி
256	அறமிலா அதி
257	இகல வருதிரை
258	கடிய வேக மாருத
259	திரைவார
	திருமாநதுறை
260	ஆங்குடல வினா
	திருமுருகன்பூண்டி
261	அவசியமுன
	திருவக்கரை
262	கலகலென

எண	பாடல
	திருவலிதாயம்
263	மருமலலியார்
	திருவாருசியம்
264	இபமாந்தர்
	திருவாடானை
265	உனரும் உட
	திருவாரூர்
266	நீதான் எத்தனை
267	பாலோதேனோ பல
268	பாலோ தேனோ மாதோ
	திருவானமியூர
269	குசமாகியாரு
	திருவிடைகழி
270	பகரு முத்தமிழ
271	படிபுனல் நெருப்ப
272	பழியுறு சடடக
273	மருக்குவாவிய
	திருவீழிமிழலை
274	எருவாய கருவாய
	திருவெஙசமாககூடல
275	வண்டுபோற

எண்	பாடல்	எண்	பாடல்
	திருவேடகளம்		பாகை
276	சதுரத்தரை	288	ஈளசரம
277	மாத்திரையா		புனவாயில
	திருவேறகாடு	289	உரையுரு சென்றது
278	கார்ச்சார		பெருங்குடி
	திருவொறறியூா	290	தவங்களில்
279	சொருபப பிர		பேரூர்
	திருவோத்தூா	291	தீராப பிணி
280	தவர் வாட்		மதுராந்தகம்
	திலதைபபதி	292	குதியாய்ந்தி
281	கிறையத்தனே	293	சயிலாங்கனே
	தேவனூர்		மதுரை
282	ஆறுமாறு மருக	294	ஆனைமுகவற்கு
283	காலிணைதது	295	கலைமேவு ஞான
284	தாரகாசுரன	296	நீதத்துவமாகி
	நாகபடடினம	297	பரவு நெருங கதி
285	ஓலமிட்டினர		மாயாபுரி
286	விருதா தெனவே	298	சிகரமருந்த
	நிம்பபுரம்		வடதிருமுல்லை வாயில்
287	அருசு வித பூத	299	அணி செவ்வியார்

ஏனைய ஸ்தலங்கள்

எண்	பாடல்	எண்	பாடல்
	வடுகூர		வெள்ளிகரம்
300	அரிய நயன	312	அடவரி மகவு
	வயலூர	313	இலவ வியென
301	அரிமருகோனே	314	சிகரிகளிடிய
302	எனைவ பிறகக	315	வதன சரோருக
303	குருதி கிருமிகள		வேதாரணியம்
304	தாமரையின	316	சுழும விணைக்கட
	வயிரவிவனம்		வேப்பூர
305	அருவரை யெடு	317	குரைகடலுல
	வாலிகொண்டபுரம்		வைத்தீசுரன் கோயில்
306	ஈயெறும்பு நரி	318	உரத்துறை
	விஜயபுரம்	319	எத்தனை கோடி
307	குடலிடை மெனபு புலால	320	மாலினா லெடுதத
	விரிஞ்சிபுரம்		ஸ்ரீமுஷ்டம்
308	நிகரில பஞச	321	கழை முதது
309	மருவு மஞசு		க்ஷேத்திரக் கோவை
	விருததாசலம்	322	கும்பகோண மொ
310	திருமொழி		
311	பசையற்ற		மதுரை
		503	முதது நவரத்ன

திருபுகழ பத விளக்கம்

		பக்கம்
1	இரு நாலு திசையில் அதிபா ...	121
2	இருடிகள் எழு பேர்	121
3	நவ நாதர்கள	121
4	அரிய சமயம் 4×6=24	121
5-7	மாயை ஐந்து, வேகம ஐந்து, பூதம் ஐந்து நாதம் ஐந்து	121
8	விதமுறு பரிவு - மூவகை அன்பு	122
9	ஓம் நம நாராயணாய	122
10	புவி ஆதாரம் ஆயகைக்கு முட்ட முற்றருள நீதி நெறி விளக்கம் - வள்ளிச சன்மார்க்கம்	122
11	சாத்திரம் ஆறு	123
12	அஞ்சு வித பூதம	123
13	கரணம் நாலு	123
14	நோய்கள் மூன்று	123
15	வாக்குக்கு அருணகிரி	123
16	வெகு சாரி சதி தாண்டவத்தர் ...	123
17	சிகரம் அருந்த வாழ்வது சிவஞானம் ...	124
18	பன்னிரு சூரியர்கள	124
19	பதி பசு பாசம்	124
20	அறுமுகவேள	124
21	பிரணவத்தின் பொருள்	124

கமந்தனா அமைநதனர் குறைந்தனா இறந்தனா
கடும வினை எனும் பவம் ஓழியேனே

இலங்கையில் இலங்கிய இலங்கருள் இலங்கு அருள்
இல் எவகனும் இலங்கு என முறை ஓதி

இமைம் கனல குரங்கொடு நெடுங்கடல் நடுங்கிட
எழுந்தருள் முகுந்தன் நன் மருகோனே
நெலம் கொடு விலங்கனும் நலங்க, அயில கொணடு ஏறி
ப்ரசண்ட கர தண தமிழ வயலூரா
பெரும பொழில கரும்புகள் அரமபைகள நிரம்பிய
பெருங்குடி மருங்கு உறை பெருமானே

பேரூர் 291

91) சாருகேசி (4½) ம 3+½
தீராப் பிணி தீர சீவாத்தும ஞான
ஊரா ஆட்சியதான தூ வாகக அருளவாயே

பாரோரக்கு இறை சேயே பாவாத கிரி ராசே

பேராற் பெரியோனே பேரூர் பெருமானே

கமந்தனர், அவ்வாழ்க்கையிலே உடன் பட்டு இருந்தனர், பின்பு தமது தொழில, பொலிவு, வலிமை இவையெலாம் குறைந்து மங்கி இருந்தனர்; (ஈற்றில்) இறந்தனர், (இப்பிணத்தை) சுடலையிலிடுங்கள் இனி, என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகின்ற இப்பிறப்பை ஒழிக்க மாட்டேனோ.

இலங்கை நகரில விளக்கமுற்றிருந்த வீடுகளுள் விளக்கமுற்ற அருள் தயை, அன்பு) இலலா எல்லா இடத்தும் ஏ! அக்கினியே! நீ பற்றி எரிவாயாக என்று கட்டளையிட்டு (அலலது) நீதியை எடுத்துரைத்து, கனல இடும் நெருப்பை வைத்த குரங்கு அநுமனொடு, பெரிய கடலும் நடுக்கம் கொள்ள எழுந்தருளின ராமபிரானது நல்ல மருகனே! பலத்துடனே கிரவுஞ்ச கிரி) அசைவு உற வேல கொண்டு எறிந்த மிக்க வீரம் கொண்டவனே! தண்ணிய தமிழ் விளங்கும் வயலூரில் வசிப்பவரே! பெரிய சோலைகளில கரும்புகளும வாழைகளும நிரம்பி விளங்கும் பெருங்குடி எனும தலத்துக்கு அங்கே வாழ்கின்ற பெருமானே!

பேரூர் 291

௧) முடிவே இல்லாத (பிறவிப்) பிணி முடிவு பெற, சீவனாகிய ஆத்துமாவைப் பற்றிய இந்தச் சிற்றுயிர்க்கு உற ஞான நிலையைத் தருவதும், உலக முழுவதையும் ஆட்சி செய்யக் கூடியதுமான - ஓர் ஒப்பற்ற உபதேச மொழி யொன்றை (எனக்கு) உபதேசித்தருளுக

உலகோர்க்குத் தலைவனை சிவனது குமாரனே! என்றும் குழந்தையாய் இருப்பவனே! மலையரசே (குறிஞ்சி வேந்தே)

புகழினல எவரினும மேமபட்ட பெரியவனே! பேரூர் எனும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும பெருமானே

மதுராந்தகம்

(292) கல்யாணி (15) (ட) [1+1½+1½+1½+2 / 1½+1½+1½+3]

குதி பாய்ந்து ரத்தம் வடி தொளைத தொகு
இந்த்ரியக குரம்பை வினை கூர் தூர
குணபாணடம் உற்று அகிலம் எனக கைக்
கொண்டு இளைத்து அயர்ந்து சுழவாதே

உதிதாரம் பரத்தை உயிர் கெடப் பொற்
கிண்கிணிச் சதங்கை விதகீத

உபய அம்புய புணையை இனிப் பற்
றும் கருத்தை என்று தருவாயே
கதை சாரங்க கடகம் வளை அடற் சக்
ரம் தரித்த கொண்டல் மருகோனே

கருணை அஞ்சனக் கமல விழிப் பொற்
பைம்புனக் கரும்பின் மணவாளா

மதன அந்தகர்க்கு மகவு எனப் புத
மந தனிற் பிறந்த குமரேசா
மதுராந்தகத்து வடதிருச் சிற
ம்பலத்து அமர்ந்த பெருமானே.

மதுராந்தகம் 292

குதித்துப் பாய்ந்து, ரத்தமானது வடிகின்ற தொளைகளை உடையதும் (தொக்கு) தோலொடு கூடியதும், (இந்த்ரியம்) ஐம்பொறிகளுடன் கூடியதுமான உடல், வினை மிகுந்து (தார) நிரம்பியுள்ள முக்குணங்களுக்கு இருப்பிடமான உடம்பு - இதனை (உறு) அடைந்து, (அதில்) இந்த உடம்பே - உடம்பைப் போற்றுதலே - எல்லாம் - சகல செல்வமாம் என மேற்கொண்டு, அதனால் இளைத்துச சோர்வுற்றுத் திரியாமல்

(போற்றித் துதிக்க மனத்தில்) உதிக்கின்றதாகும் (பரத்தை) பரம்பொருளை (உயிர கெட) ஆணவமத்துவம் நீங்க, அழகிய கிண்கிணி, சதங்கை - இவை விதம் விதமாக கீதங்களைச் செய்யும்

* இரண்டு தாமரையனைய திருவடிகளாம் பதத்தை - இனியேனும் பற்றி உய்யும் கருத்தை (எனக்கு) எப்பொழுது தருவாய்!

கோமேதகம் என்ற கதை, சாரங்கம் என்ற வில், நாந்தகம் என்ற வாள், பாஞ்சஜன்யம் என்னும் சங்கம், வலிமை வாய்ந்த சுதர்சனம் என்னும் சக்ராயுதமும் கொண்ட மேகநிறத்துத் திருமாலின் மருகனே!

கருணையும் அஞ்சன மையும் கொண்ட தாமரையனைய கண்களைக் கொண்ட, அழகிய பசிய தினைப்புனத்திருந்த கரும்பு போல் இனிய வள்ளியின் மணவாளனே!

மன்மதனுக்க யமனயிருந்த (எரித்து அழித்த) சிவபெருமானுக்குக் குழந்தையாகத் தாமரையிற பிறந்து விளங்கின குமரேசனே!

மதுராந்தகத்தில் வட திருச்சிற்றம்பலம் என்னும் கோயிலில் அமர்ந்து விளங்கும் பெருமானே!

(293) பூர்விகல்யாணி (15) (4) [1+½+½+½+2 / ½+½+½+3] 293 (91)

சயில அங்கனைககு உருகி இடப பக

கம் கொடுத்த கம்பர் — வெகு சாரி

சதி தாண்டவத்தா சடை இடத்துக்

கங்கை வைத்த நம்பர் — உரை மானச

செயல மாண்டு, சித்தம அவிழ, நித்தத்

த்வம் பெறப் பகர்ந்த — உபதேசம்

சிறியேன் தனக்கும உரை செயிற் சற

றுங் குருத்துவம் கு — றையு மோதாண்

அயில் வாங்கி எற்றி உததியிற கொக

கன் தனைப் பிளந்து — கரர் வாழ

அகில அண்ட முற்றும் நொடியினிற் சற

றும் திறற் ப்ரசண்ட — முகு நீல

மயில தாண்ட விட்டு, முது குலப் பொற

குன்று இடித்த சங்க்ராம — விநோதா

மதுராந்தகத்து வடதிருச சிற

றம்பலத்து அமர்ந்த — பெருமானே

— மதுரை 294

(294) நீலாம்பரி (16) மு¾. ஆதி-2 களை

ஆனை முகவற்கு நேர இளைய பதத

அறுமுக வித்தக — அமரேசா

293

மலைமகளாகிய பார்வதியின் (பக்திக்கு) உருகி (தமது) இடது பாகத்தைத்
தந்தருளிய ஏகம்பவாணர், பல வகையாகச் சுழன்று
தாள ஒத்துக்களைக் கொண்ட ஆடலை உடையவர், சடையிடத்திலே கங்கை
வைத்துள்ள, ஆன்மாக்களால் விரும்பப்படுகின்ற சிவபெருமானது வாக்கு அழியவு
செயல் அழியவும், மனம் அழியவும். (நித்ததவம) என்னும் உளதாம் தன்மை
பெற - நீ செய்த உபதேசத்தை
சிறியவனாகிய எனக்கும் உபதேசித்தருளினால் உனது குருதத்துவம் -
குருமூர்த்தியாம் பதவி குறைந்து போகுமா என்ன?
வேலாயுதத்தை எடுத்துச் செலுத்திக் கடலிலிருந்த மாமரமாய் நின்ற
சூரனைப் பிளந்து. தேவர்கள் வாழ
சகல அண்டங்களை முழுமையும் ஒரு நொடிப் போதில் சுற்றின வலிமை
வாய்ந்த, கடுமை கொண்ட (அல்லது) மிக்க வேகம் கொண்ட, முழு நீல நிறம் கொண்
மயிலைப் பாய்ந்தோடச் செய்து, வலிமையில் முதிர்ந்து உயர்ந்த கிரவுஞ்ச
மலையைத் துகள் படுத்திய போர் விளையாடலை உடையவனே!
மதுராந்தகத்தில் வடதிருச்சிற்றம்பலம் என்னும் கோயிலில
அமர்ந்து விளங்கும பெருமானே

மதுரை 294

(294)

ஆனைமுகத்தைக் கொண்ட கணபதிக்கு நேராகப் பின் தோன்றிய இளைய
வனும் அன்பனே! ஆறுதிருமுகங்களைக் கொண்ட ஞான சொரூபனே!
தேவர்களுக்கு அரசாம் தலைவனே!

ஆதி அரனுக்கும வேத முதல் வற்கும
ஆரணமும உரைதத — குருநாதா
தானவா குலததை வான கொடு துணித்த
சால சதுர் மிகுத்த — திறல் வீரா
தாள் இணைகள் உறறு மேவிய பதத்தில்
வாழ்வொடு சிறகக — அருள்வாயே
வான எழு புவிக்கும் மாலும் அயனுக்கும்
யாவர் ஒருவர்க்கும் — அறியாத
மா மதுரை சொக்கா மாது உமை களிக்க
மா மயில் நடத்தும் — முருகோனே
தேன் எழு புனத்தில மான விழி குறத்தி
சேர மருவுற — திரள் தோளா

தேவர்கள கருத்தில் மேவிய பயத்தை
வேல் கொடு தணித்த — பெருமாளே

---

(295) மோகனம் 295 (7) 1½ 0 ஏ 1+½+½ +3

கலை மேவு ஞானப் பிரகாச - கடலாடு ஆசைக் கடலேறி
பல மாய வாதிற் பிறழாதே - பதிஞான வாழ்வைத் தருவாயே

மலை மேவு மாயக் குறமாதின் - மனமேவு வாலக் குமரேசா

சிலை வேட்சேவற் கொடியோனே - திருவாணி கூடற் பெருமானே.

முதலவராம் சிவபெருமானுக்கும், வேதத் தலைவனாம் பிரமனுக்கும் (92)
வேதப்பொருள் உபதேசித்த குருநாதனே!
அசுரர் குலத்தை வாள் கொண்டு வெட்டி அழித்த (சதுர் சால் மிகுந்த)
சாமர்த்தியம் நிறைந்து மிகுந்துள்ள பராக்கிரமம் வாய்ந்த வீரனே!
உனது திருவடிகள் இரண்டையும் தியானித்துப் பொருந்துதலைக் கொண்ட
பதவியில், நல வாழ்வுடன் (நான்) விளங்கும்படி அருள் புரிவாயே
விண்ணுலகம் ஆதிய எழுவகைப்பட்ட உலகத்தினர்க்கும், திருமாலுக்கும்
பிரமனுக்கும் வேறு எவர்க்கும் அறிய முடியாத
சிறந்த மதுரைத் தலத்துச் சொக்கேசரும், மாது பார்வதியும் மகிழ்ச்சி
யுறும்படி, அழகிய மயிலைச் செலுத்தி நடத்தும் முருகனே!
தேன் உண்டாகும் வள்ளிமலைக் காட்டில், மான் போலும் விழிகளைக்
கொண்ட குறத்தி வள்ளி (உன்னைச்) சேரும்படி (அவளிடம்) அணுகிய
திரண்ட தோள்களை உடையவனே.
தேவர்களின் உள்ளத்தில் இருந்த பயத்தை வேலாயுதம்
கொண்டு (சூரனை அழித்து) நீக்கிய பெருமாளே

295

கலைகள் எல்லாம் தன்னுள் அடக்கியுள்ள ஞான முனியான — கடலி
னையே திளைத்துக் குளித்து மூவாசை எனப்படும் கடலைத் தாண்டிக் கடந்து
பலதத்தான சமய வாதங்களில் மாறுபடக் கிடக்காமல் — கடவுளைப்
பற்றிய ஞான வாழ்வை — சிவஞான வாழ்வை — தந்தருள்வாயே
வள்ளிமலையில் இருந்த வசீகரத் தோற்றத்தைக் கொண்ட குறப்பெண் வள்ளியின்
மனத்திலே வீற்றிருக்கும் இளங் குமரேசனே
வில்லேந்திய வேடமாய் விளங்கினவனே! சேவற் கொடியோனே! இலக்குமியும்
சரஸ்வதியும் (செல்வமும் கல்வியும்) விளங்கும் மதுரை நகர்ப் பெருமாளே.

296 (93)

ஷண்முகப்ரியா (4½) ரூ (3+½)

நீதத துவமாகி நேமத் துணையாகி

பூதத் தயவான போதைத் தருவாயே

நாதத் தொனியோனே ஞானக் கடலோனே

கோது அற்ற (அ)முதானே கூடற பெருமானே

297

தேவமனோஹரி (8) ரூ ஆதி

பரவு, நெடும் கதிர் உலகில் விரும்பிய
பவனி வரும்படி அதனாலே
பகர வணங்கரும நிகர விளங்கிய
இருளை விடிந்தது நிலவாலே

வரையினில் எங்கணும் உலவி நிறைந்தது
வரிசை தரும் பதம் அதுபாடி
வளமொடு செந்தமிழ் உரை செய, அன்பரும
மகிழ, வரங்களும் அருளவாயே

அரஹர சுந்தர அறுமுக என்று உன்னி
அடியார் பணிந்திட மகிழ்வோனே

நீ
த்தவம் - நீதித்தன்மை கொண்டதாய் (அல) நீதம்-நீதி. துவம்-அசையாத நி
நீத்து
யில் நிலை பெற்றதாய், நியமமான - சீரிய ஒழுக்கத்தில் ஒழுகுவதற்குத்
துணை
ணை செய்வதாய
உயி
ர வர்க்கங்களின் மீது கருணை செய்வதாய விளங்கும் முதறிவை -
பெரி
ரிய ஞானத்தைத் தந்தருள்வாயே
நாத
த வடிவாக விளங்குபவனே (ஒலியும் ஓசையுமாய விளங்குபவனே)
ஞான
ன அமுதகிரமே!
குறை
றம் இலலாத அமுதம் அனையவனே! மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானே,

---

297

எல்லாராலும் போறறப்படும, நீண்ட கிரணங்களை உடைய சூரியன்,
உலகி
கெல்லாம் விருமபும்படி உலா வரும் காடசி தானே (இது) இந்தத திருவடி
என
று சிறப்பித்தும், (உலா வரும் தனமையினால)
செ
சால்லக் கூடிய வளபபங்களுக்கெல்லாம ஒபபாக விளஙகுகினறதும
இரு
ளைப் போக்கி உதயமாவதுமான நிலவொளிதானே இது - இந்தத் திருவடி
என
று சிறப்பித்தும்,
மலை
யிடங்களில எவவிடத்தும உலாவி நிறைநது, (வரிசை) ஒழுங்கான
காட
-சியைத் தருகின்ற உனது திருவடிகளை (நான்) பாடி
செ
சால் பொருள) வளம் கூடிய, செழுமை வளத்துடன் செநதமிழப பாவால
உன
னைப போற்றிப் புகழவதறகும், அபபாடலகளைக் கேடடு அனபாகள மகிழ
வும
, வரங்களைத தந்து அருளபுரிவாயே!
ஹர
ஹர ஹர! அழக! ஆறுமுகததவனே! எனறெலலாம (உனனி) தியானித்து
அடி
யாாகள உனனை வணஙக மகிழ்சசி கொளபவனே!

அசல நெடும கொடி அமை உமை தன் சுத
குறமகள் இங்கித — மணவாளா

கருத அரு(ம்) திண்புய, சரவண, குங்கும
களபம் அணிந்திடும் — அணி மார்பா
கனக மிகும் பதி மதுரை வளம் பதி
அதனில் வளர்ந்து அருள் — பெருமாளே

298

மாயாபுரி

(8) பருது வராளி (8½) (—) (2+1½+2+3)

சிகரம அருந்த வாழ்வது — சிவஞானம

சிதறி அலைந்து போவது — செயல் ஆசை

மகர நெருங்க வீழ்வது — மகமாய

மருவி, நினைந்திடா அருள — புரிவாயே

அகர நெருங்கின் ஆமயம் — உறவாகி

அவசமொடும் கையாரொடும் — முனை ஏகி

(இமய) மலையில் தோன்றிய பெருமை வாய்ந்த கொடியனைய (அம்மை) உலகன்னையாகிய உமையின் திருக்குமாரனே! குறமகள் வள்ளிக்கு இனிமை வாய்ந்த மணவாளனே!
நினைப்பதற்கு அரிய திணிய - வலிமையுடைய - தோள்களையுடையவனே சீறுணவவனே! செருசாந்துக கலவை அணிந்துள்ள அழகிய மார்பனே!
(பொன்தெனி) பொன் மாடங்கள் நிரம்பிய நகரமாகிய மதுரை என்னும் செழிப்புள்ள தலத்தில் விளங்கி வீற்றிருந்தருளும் பெருமானே

மாயாபுரி 298

"சிவாயநம என்னும் பஞ்சாக்ஷரத்தில் உள்ள "சி" என்னும் சாரமதுவை (அருந்த) உச்சரிப்பதனால் (வாழ்வது) உண்டாவது சிவஞானமாம்
(அத்தகைய உச்சரிப்பால) சிதறுண்டு அலைந்து அழிந்து போவது (மனம், வாக்கு, காயம் இவைகளின) செயலும், ஆசைகளும் (மோன ஞானம். நிராசை, உண்டாகும் என்றபடி)
"ம" என்னும் எழுத்து நெருங்குவதால் வந்து கூடுவது தான மகா மாயம - பெரிய மாயை-; (ஆதலால்)
+உன்னை (மருவி) தியானித்து, அதன் பயனாக (நினைந்திடா) நினைப்பு மறப்பு அற்ற நிலையை அருள் புரிவாயே
(அகரம் = வீதி) மகேந்திரபுரியின் வீதிகளில் நெருங்கி வந்தால், (ஆமயம்) நோய்க்கு- வருத்தத்துக்கு (உறவாகி) இடம் பெற்று
(அவசமொடும) மயக்கத்துடனும், (கையாறொடும) தன் செயல அற்றும் (முனம்) தானது அரசாட்சிக காலத்தில் (ஏகி) சென்று

ககனம் இசைந்த சூரியர் புக, மணவை

கருணை பொழிந்து மேவிய பெருமானே

<u>வடதிருமுல்லைவாயில</u>

<u>மோகனம்</u> (6½) (–) <u>(1+1½+4)</u>

அணி செவ்வியார், திரை சூழ புவி,
தனம், திவ்வியே கரையேறிட
அறிவில்லியாம் அடியேன் இடர் அது தீர
அருள் வல்லையோ, நெடுநாள் இ(ன)னம்
இருள் இல்லிலே இருமோ உனது
அருள இல்லையோ, இனமானவை அறியேனே

குண வில்லதா மக மேரினை
அணி செலவி ஆய் அருசைவ
குரு, வல்ல மா தவமே பெறு குண சாத
குடில் இல்லமே தரு நாள் எது,
மொழி. நல்ல யோகவரே பணி,
குண வல்லவா, சிவனே, சிவ குரு நாதா

ஆ
காயத்திற் பொருநதியிருந்த ஆதித்தர் பன்னிருவரும் (புக)
உன
ர்னிடத்திற் சரணபுக
அவ
பர்களுக்குக் கருணைபாலித்து -(சூர சம்ஹாரம் செய்து, அவர்களுக்கு
கரு
ணை பொதிந்து (மாயை மேவிய பெருமானே) மாயாபுரியில்
வீற்
)றிருக்கும் பெருமானே.

<u>வடதிருமுல்லைவாயில்</u>

அழகிய செம்மை வாய்ந்த மாதர்கள, கடல் சூழ்ந்த பூமி, பொன -
ஆண
பெண், மண, பொன் என்னும் மூவாசைகளை- கடந்தே கரையேறிட,
அறி
விவ்லாதவனாகிய அடியேனுடைய துயர் தீருவதற்கு

தி
ருவருளுக்கு வலிமையில்லையோ? நெடுங்காலத்துக்குக், இன்னமும் என்னை
தி
ள வீடதிலே செலுத்து விடுமோ? — கூடமான இருள் வீடாகிய பிறவி
கனி
லே கொண்டு விடுமோ — உனது திருவருள் என் மீது இல்லையோ?
உன
னுடைய சம்பந்தப்பட்ட அடியார் கூட்டத்தை அறிந்தேனில்லையே! (அல்லது)
தக
்க நல்லனவுகளை - திருவருளின் பாகுபாடு இனனவையென்று -அறியேனே
தீர
ான வில்லாக மகா மேருவை தரித்த செல்வி, தாய், பார்வதி தேவி
யுடன
ன் கூடிய அணணாமலையார்க்கு குருவாக வந்தவனே! (வலு) திண்ணிய
பெரி
ய தவநிலையையே பெரும்படியான நறகுணத்தோடு கூடிய பிறப்பிற் கிடைத்த
உ
டலாகிய வீட்டை (அடியேனுக்கு) நீ தருகின்ற நாள எது? (எப்போது தருவாய்)
கூற
ுவாயாக! நல்ல யோகிகள பணிகின்ற நற்குணம் வாய்ந்தவனே!
மாங
்கல சொரூபமானவனே! சிவனுக்கு குருமூர்த்தியே!

பணி கொள்ளி, மா கண பூதமொடு
அமர கள்ளி தானக நாடக
பரமெல்லியார் பரமேசுரி — தரு கோவே

படர் அலலி மா மலர் பாணம் அது
உடை விலலி, மா மதனார் அ(ன்)ன
பரி செல்வியார் மருகா, சுர — முருகேசா

மணம ஒல்லியாகி நகா கண
தன வலலி, மோகனமோடு அமர்
மகிழ் தில்லை மா நடம் ஆடினா — அருள் பாலா

மரு மல்லி மா வனம் நீடிய
பொழில் மெல்லி கா வன மாடு அமை
வட முல்லை வாயிலின் மேவிய — பெருமானே

<u>வங்கா</u> 300

300 <u>ரேவதி</u> (8) (ம) <u>ஆதி</u>

அரி அயன அறியாதவா எரி புரம் மு
ணது புக நகை ஒவிய — நாதர்
அவிர சடைமிசை ஓா வனிதையர் பதி, சீ
றழலைய மழ நோ — பிடி நாதா

பாம்புகளை ஆபரணமாகக் கொண்டவள்; பெரிய கணங்களான பூதங்களொடு அமர்ந்துள்ள (கள்ளி) திருடி; காட்டில் (சிவனுடன்) நடனம் ஆடுகின்ற மேன்மையும் மென்மையும் உடையவள், பரமேசுரி பெற்ற தலைவனே!

நீரிற் படரும் அலரி, தாமரை. நீலோற்பலம் ஆகிய சிறந்த மலர்ப் பாணங்களைக் கொண்டவனும், (கரும்பு) வில்லை உடையவனும் ஆகிய அழகிய மன்மதனுடைய தாய (பரி) பெருமை வாய்ந்த இலக்குமி தேவியின் மருகனே! தெய்வ முருகேசனே! (தேவர்கட்கு அருள்புரியும் முருகனே)

திருமணம் விரைவிற் செய்து கொண்டு, (கன தன நக வல்லி) பருத்த தனங்களை உடைய (நக வல்லி) மலைக்கொடியாம் பார்வதி, வசீகரத்துடன் அமர்ந்து மகிழும், தில்லையில் பெரிய நடனத்தை ஆடி அருளினவர் அருளிய குழந்தையே!

வாசனையுள்ள மல்லிகை பெருங்காடாக வளர்ந்துள்ள சோலையும், மென்மை வாய்ந்த (கா) பூந்தோட்டங்களும, (வனம்) நீர் நிலைகளும் (மாடு அமை) பக்கங்களிற் சூழ்ந்து அமைந்துள்ள வட திருமுல்லை வாயிலில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

வருகா 300

(300) திருமாலாலும், பிரமனாலும் காணமுடியாதவர், நெருப்பு புரம் மூன்றிலும் புகும்படியாகத் தமது சிரிப்பை ஏவிய தலைவர் – புரம் மூன்றையும் சிரித்து எரித்த தலைவர்.

விளங்கும் சடை மீது ஒரு மாது கங்கையைக் கொண்டவர், கடவுள் (அல்லது) கங்கையாம மாதின் தலைவர் – காய்ந்து வந்த நெருப்பையும், மழுவையும் தோளக் கையில் ஏந்தியுள்ள தலைவர்

வரை மகள் ஒரு கூறு உடையவா, மதன
ஆகமும் விழ விழி ஏவிய நாதா
மன மகிழ் குமரா என உனது இரு தாள
மலர் அடி தொழுமாறு அருள்வாயே
அரு வரை இரு கூறிட ஒரு மயில் மேல
அவனியை வலமாய வருவோனே
அமரர்கள் இகல நீடு அசுரர்கள சிரமேல
அயில தனை விசையாய விடுவோனே
வரிசையொடு ஒரு மா தினை தரு வனமே
மருவி வாழ் குறமாது அணைவேடா
மலைகளில மகிழ்வாய் மருவி நல் வடகூர
வரு தவ முநிவோர் பெருமானே.'

வயலூர் 301

(301) கேதாரம் (6) (-) 014

அரி மருகோனே நமோ என்று, அறுதி இலானே நமோ என்று
அறுமுக வேளே நமோ என்று உன பாதம
அரகர சேயே நமோ என்று, இமையவர் வாழ்வே நமோ என்று
அருண சொரூப நமோ என்று - உனது ஆசை
பரிபுர பாதா, சுரேசன் தரு மகள நாதா, அராவின
பகைமயில் வேலாயுதா, ஆடம்பர, நாளும்
பகர்தல் இலாதான், ஏதும் சிறிது அறியா ஏழை, நான, உன
பதி பசு பாச உபதேசம் பெறவேணும்

மகள் பார்வதியை ஒரு பாகத்தில் உடையவர், மன்மதனுடைய உடலும்
எரிபட்டு விழ, கண்ணினின்றும் தீயைச் செலுத்தின தலைவர்
மனம் மகிழும் குமரனே! என்று உன்னுடைய இரண்டு தாளாகிய
மலர்ப் பாதங்களை தொழும்படியாக அருள் புரிவாயே!
ஆற்றல் வாய்ந்த கிரவுஞ்ச கிரி இரண்டு கூறுகப் பிளவுபடும்படி (செய்து)
தீப்பற்ற மயில் மேல் ஏறி உலகை வலமாக வந்தவனே!
தேவர்களோடு பகைமை பூண்டிருந்த பெரிய அசுரர்களின் தலைகள் மீது
வேலாயுதத்தை வேகத்தோடு செலுத்தினவனே!
வரிசையோடு நல்ல நிலையில் ஒப்பற்ற சிறந்த தினை வளரும் காட்டுக்குச்
சென்று ஒப்பற்ற குறப்பெண் வள்ளியை அணைந்த வேடனே!
மலையிடங்களிற் ப்ரீதி கொண்டவனே! (மனம்) பொருந்தி நல்ல
வடுகூர் எனனும் தலத்தில் வருகின்ற தவ முனிவர்களின் பெருமானே

வயலூர் 301

திருமாலின் மருகனே உன்னை வணங்குகின்றேன என்றும், முடிவு (அந்தம்)
இல்லாதவனே உன்னை வணங்குகின்றேன் என்றும், ஆறுமுக வேளே உன்னை
வணங்குகின்றேன எனறும், உனனுடைய திருவடியை
ஹர ஹர! சேயே! நமோ எனறும். தேவர்களின் செல்வமே நமோ எனறும்
செந்நிறச் சொரூபனே நமோ என்றும துதிதது வணங்க எனக்கு ஆசை இருக்கின்றது
தீ
வலம் பணிநத பாதனே! தேவேந்திரன் தரும மகள் தேவசேனையின் கணவனே! பாம்பு
கொப்
பகையான மயில வாகனததையும் வேலாயுதத்தையும் உடைய கோலாகலனே! ஒருநாளும்
நான் நினைதது சொலலுதல் இலலாத - துதி சொலலாத - உன் திருவடியை
சிறிதளவேனும் - அறியாத, ஏழையாகிய (அறிவிலலாதவனாகிய, நான்

கரதல துவாயுதா, முன் சலபதி போல் அரவாரம்
கடின் சுராயாண சாடுனடியும் ஆடக்
கரியரி மேல் ஏறுவானும், செய செய சேனபதி என்
கனமினை தான ஏறியே, அஞ்சிய நூரன்
குரல் விட, நாய் பேய்கள பூதம், கழுகுகள் கோமாயு காகம்
குடல் கொளவே பூசவாடும் பல தோளா

குடதிசை வார் ஆழி போலும் பபர் நதி காவேரி சூழும்
குளிர் வயலூர் அர மேவும் பெருமானே.

---

(302) பேகடா (8) 302 (ம) ஆதி

என்னை பிறக்கவும், என்னை இறக்கவும்,
என்னை துதிக்கவும், கணகளாலே
என்னை அழைக்கவும், என்னை நடக்கவும்,
என்னை இருக்கவும் பெண்டீர் வீடு
என்னை சுகிக்கவும், என்னை முசிக்கவும்
என்னை சலிக்கவும் தொந்த நோயை

என்னை எரிக்கவும் என்னை நினைக்கவும்,
என்னை தரிக்கவும் இங்கு நான் ஆர்

உனது திருவாயால் பதி, பசு, பாசம் எனப்படும் திரிபதார்த்தங்களாகிய நித்தியப் பொருள்களின் இலக்கணங்களைப் பற்றிய உபதேச மொழிகளைப் பெறவேண்டும்

கையிற் சூலாயுதம் கொண்டவனே! முன்பு கடல் போல ஆரவாரம் - பேரொலியும் - சுராபானம் குடித்தலும் உடைய சாமுண்டி (துர்க்கை) ஆட

யானையாகிய (பரி) வாகனத்தில் ஏறி வருகின்ற இந்திரனும், ஜெய ஜெய சேனாபதியே என்று ஆரவாரிக்க, போர்க்களத்தில் தேவரீர் சென்று, அசுரர்களை (அழுகைக்) கூச்சலிடவும், நாயும், பேய்களும், பூதங்களும், கழுகுகளும், நரியும், காக்கையும் அசுரருடைய குடலைக் கீறித் தின்னவும் போர் செய்த வ தோள்களைக் கொண்டவனே!

கிழக்குத் திசையில் இருந்து, பெரிய கடல் போலப் பரவி வருகின்ற காவிரி நதி சூழ்ந்துள்ள குளிர்ந்த வயலூரில் உள்ளம் நிறைந்து வாழ்கின்ற பெருமானே

302

(302)

என் திறத்தால் நான் பிறப்பதற்கும், என் திறத்தால் நான் இறப்பதற்கும் என் திறத்தால் நான் துதிப்பதற்கும், என் கண் கொண்டு

ஒருவரைப் பார்த்து நான் அழைப்பதற்கும், என் கால் கொண்டு நான் நடப்பதற்கும், என் திறம் கொண்டு நான் ஓரிடத்தில் இருப்பதற்கும், மாதர்கள், வீடுகள் (இவற்றை) நான் அனுபவித்துச் சுகிப்பதற்கும், (இது வேண்டும். அது வேண்டும் என்று நான் இச்சித்து மெலிவதற்கும், இது போதும் என்று நான் அலுப்பு உறுவதற்கும் (சோர்வு அடைவதற்கும்) வினைச் சேர்க்கையால் வரும் நோய்களை

நான் எரித்துத் தள்ளுவதற்கும், பல நினைவுகளையும் நான் நினைப்பதற்கும், துன்ப துன்பங்களை தாங்குவதற்கும். இங்கே எனக்கு என்ன திறம் - உரிமை - சுதந்திரம் உண்டு - ஒன்றும் இல்லை என்றபடி - எல்லாம் தேவரீருடைய செயலே!

கல் நார உரித்த என மன்று, எனக்கு நல்
கர்ண அமிர்த பதம் தந்த கோவே

கல்லார் மனத்துடன நிலவா மனத்தவ,
கண்ணடியிற் றடம் கண்ட வேலா

மன்றன தக்கனை முன்றலை முடித்தவ
வன் வாளியிற் கொளும் தங்கருபன்

மன்று, குறத்தியின் மன்று, வயற்பதி
மன்று, மூவர்க்கு ஒரு தம்பிரானே.

<u>கேதாரம்</u> (7½) (ம) ½+2+4 303

குருதி, கிருமிகள், சலம், மலம், மயிர், தசை,
மருவும் உருவமும் அவம் அவம், அழகொடு
குலவு பலவணி பரிமளம் அறுசுவை மடை, பாயல்
குளிரில அறை அகம் இவைகளும் அவம அவம
மனைவி. மகவு. அ(ன)னை, அநுசர்கள், முறை முறை
குனகு கிளைஞர்கள் இவர்களும் அவம அவம் ஒரு நாலு
சுருதி வழிமொழி சிவகலை அலது இனி
உலக கலைகளும அவம் அவம இலகிய
தொலைவில் இவ உனை நினைபவர் உறவு அலது இனி அயலாராய

கல்லினின்றும் நார் உரிபபது போல (என நெஞசக் கன கலலைக கசியப்
ன்னின) அரசே! அடியேனுக்கு நலல, செவிக்கு அமிர்தம் போன்ற,
தம) உபதேச மொழியை அருளின (உபதேசித்த) தலைவனே!
உன்னை கற்றறியாதார நெஞ்சங்களில் நிற்பது என்பதையே நினைக்காத
னத்தை உடையவனே! கண்ணாடி போல மிகத் தெளிவு உள்ள குடம்) நீர்
நிலையை வேல் கொண்டு கண்டவனே!
தேவா முதலியோாக்குத் தலைமை பெறறு விளங்கிய தேவப்பிராஜ பதியை
ன்பு, அவனுடைய மகுடத்துடன கூடிய தலையை, கொடுமை வாய்ந்த
ம்பிறை கொய்த தங்க சொருபனை சிவனுக்கு
தலைவனே! குறத்தி வள்ளியின தலைவனே! வயலூர என்னும் தலத்தில்
எழுந்தருளியுள்ள தலைவனே, மும்மூர்த்திகளுக்கும் ஒப்பற்ற தம்பிரானே!

303

(303) ரத்தம், புழுக்கள், சலம், மலம், மயிர், மாமிசம்-சதை இவை பொருந்திய
உருவமாம் இவ்வுடல் எடுததது போதும், போதும், அழகொடு விளங்கும்
பல விதமான ஆபரணங்களும், நறுமணமுள்ளனவும், அறுவித சுவைகள்
உடியுளனவுமான சோறு, படுக்கை
குளிருக்கு அடக்கமான அறைகளை உடைய வீடு - இவைகளும் போதும் போதும்
மனைவி, குழந்தைகள், தாயார, கூடப்பிறந்தவாகள, உறவு முறை கூறிக்கொஞ்
மிக குலவும் சுற்றததினர, இவர்களும போதும போதும, ஒரு நானகு
வேதங்களின் மாாக்கங்களை எடுத்துக் கூறும் சைவ சித்தாந்த நூலகள
தவிர வேறு உலக சமபநதமான நூல்களை ஓதுதலும போதும போதும,
விளங்கி நிற்பவனும் அழிவிலாதவனுமான உனனை நினைப்பவாகளுடைய
நடபுத் தவிர இனி அயலாாகளிடததே

கழல்வது இனிது என வசமுடன் வழிபடும்
உறவும் அவம் அலம், அருள் அலை கடல கழி
துறைசெல அறிவினை எனது உளம் மகிழ்வுற அருளவாயே

விருது முரசுகள் மொகு மொகு மொகு என
முகுற, ககபதி முதில திகழ் முகடு அதில்
விகட இறகுகள் பறையிட, அலகைகள் நடமாட
விபுதர் அர கர சிவசிவ சரண் என
விரவு கதிர முதிர இமகரன் வலம வர
வினை கொள் நிசிசரர் பொடிபட அடல் செயும் வடிவேலா

மருது நெறு நெறு நெறு என முறிபட
உருளும் உரலொடு தவழ் அரி மருக, செவ
வனச மலர் சுனை, புலி துழை முழை, உடைய் விராலி
மலையில உறைதிற அறுமுக, குருபர,
கயலு மயிலையும் மகரமும் உகள, செநெல
வயலி நகரியில் இறையவ, அருள தரு பெருமானே

தர்பாரி கானடா (8) 304 (ஸ) ஆதி

தாமரையின் மட்டு வாச மலர் உத்த
தாள் இணை நினைப்பு இல் அடியேனை

சுற்றித் திரிவது நல்லது என்று அவர்கள் வசப்பட்டு அவர்களைப் பின் பற்றி வழிபடுகின்ற நடப்பும் போதும் போதும், உனது திருவருள் அலைகளை வீசும் கடலின் காவகளின் (துறை) வழியில் செல்லும அறிவை என்னுடைய உள்ளம் மகிழ்ச்சி பெற அருள் புரிவாயே

வெற்றிச் சின்ன முரசுகள் மொகு மொகு மொகு என்று (கூற) பேரொலி செய்ய, கருடன் மேகம் விளங்கும் உச்சியில் (ஆகாயத்தில்) அகன்ற தனது இறகுகைகளைக் கொண்டு வட்டமிட, பேய்கள் நடம் ஆட தேவர்கள் ஹர ஹர, சிவ சிவ சரணம் என்று ஒலி எழுப்ப, பொருந்தும் சூரியனும், (இமய முதிர கரன்) பனி-குளிர் நிறைந்த கிரணங்களை உடைய சந்திரனும் வலம் வர. (வினை) தீச் செயல்களைக் கொண்ட அசுரர்கள் பொடிபட்டழியப் போர் செய்த கூரிய வேலை உடையவனே!

மருத மரம் நெறு நெறு நெறு என்று முறியும்படி, உருண்டு சென்ற உரலுடனே தவழ்ந்து சென்ற கண்ணபிரான்-திருமாலின்- மருகனே! செந்தாமரை மலருகின்ற சுனையும், புலி நுழைகின்ற குகையும் கொண்ட விராலி மலையில் உறைகின்ற ஆறுமுகனே! குருபரனே! கயல் மீன்களும், மயில் மீன்களும், மகர மீன்களும் (உகள்) தாவித் திரியும் செந்நெல் வயல்களைக் கொண்ட வயலூர் என்னும் திருப்பதியில் இறைவனே! திருவருள் பாலிக்கும் பெருமானே! ..

304

(304)

தாமரையின் நிரம்ப நறுமணமுள்ள மலருக்கு ஒப்பான (உனது) திருவடிகள் இரண்டின் நினைப்பே இல்லாத அடியேனை

தாது அவிழ கடுக்கை, நாக மகிழ், கற்ப
    தாரு என செத்திய விராலி
மா மலையில நிறயம் நீ கருதி உற்று
    வா என அழைத்து என் மனது ஆசை
மாசினை அறுத்து, ஞான அமுது அளித்த
    வாரம் இனி நித்தம் மறவேனே
காமனை எரித்த தீ நயன நெற்றி
    காதிய சுவர்க்க நதி வேணி

காணில் உறை பூறில ஆடு பணி கிடட
    காது உடைய அப்பா குருநாதா
சோமனொடு அருக்கன மீன உலவு மிக்க
    சோலை புடை சுற்று மயலூரா
சூடிய தடக்கை வேல் கொடு விடுத்து
    சூர் தலை துணித்த பெருமானே

வயிரவிவனம் 305

(305) ஸ்ரீரஞ்சனி ... (5½) ... ⌒ 2+2+½
அருவரை எடுத்த வீரன, நெரிபட, விரலதன ஊன்றும்
    அரன் இடம் இருக்கும் ஆயி அருள்வோனே
அலைகடல அடைத்த ராமன, மிக மனம் மகிழ்சசி கூரும,
    அணி மயில நடத்தும் ஆசை மருகோனே

மகரந்தப்பொடி விரியும் கொன்றை, சுரபுன்னை, மகிழமரம் இவைகள்
கற்பக விருக்ஷங்கள் எனனும்படியாக நிறைந்துள்ள விராலி என்கின்ற
பெருமை மிகுந்த மலையில யாம வீற்றிருக்கின்றோம், நீ (அத்தலத்தை) நினைப்
பில வைத்து வருவாயாக" எனக் கூறி அழைத்து என மனத்திலுள்ள ஆசைகள்
குற்றங்கள் இவைகளை ஒழித்து, ஞான அமுதப் பிரசாதத்தை வழங்கிய
உனது (பாரம) அனனை இனி எந்நாளும் மறக்க மாட்டேன்.

மன்மதனை எரித்த நெருப்புக் கண்ணையுடைய நெற்றியையும், (காதிய)
எல்லாவற்றையும் அழிக்க வல்லதாயப் பாய்ந்து வந்த ஆகாய கங்கையைச்
சூடியுள்ள சடையையும்
காட்டில் இருக்கும் புற்றில் படமெடுத் தாடுகின்ற பாம்பை அணிந்துள்ள காதையும்
கொண்ட (அப்பா) சிவபெருமானுக்குக் குருநாதனே!

சந்திரனும், சூரியனும் நக்ஷத்திரங்களும் உலவுகின்ற (அளவுக்கு) உயர்ந்த
சோலை, பக்கங்களில் சுற்றியுள்ள, வயலூரானே!

(தடக்கை சூடிய) அகன்ற திருக்கரத்தில் ஏந்திய வேல் கொண்டு- அதைச்
செலுத்தி- சூரனது தலையை வெட்டித் துணித்த பெருமானே

வயிரவி வனம் 305

5) அருமை வாய்ந்த (கயிலை) மலையை அசைத்து எடுக்க முயன்ற வீரனை
ராவணனை நெரியும்படி (தமது) விரல்களை ஊன்றிய சிவபெருமானது இடது
பாகத்தில் இருக்கும் தாய பார்வதி அருளிய குமாரனே!

அலை வீசும் கடலை அணையிட்டு அடைத்த ஸ்ரீராமன், மிகவும் மன மகிழ்ச்சி
கொள்ளும், அழகிய மயிலை நடத்துகின்ற, அன்பு நிறைந்த மருகனே! (அழகிய
மயில் வாகனமாகக் கொண்டு (ஆசை) எட்டுத் திக்கிலும் நடத்தின)

பருதியின் ஒளிக் கண் வீறும் அறுமுக, நிரைத்த தோள் பன் (102)
னிரு கர, மிகுத்த பார முருகா, நின்

பத மலர் உளத்தில நாளும் நினைவுறு கருத்தா தாள்கள்
பணியவும் எனக்கு ஞானம் அருள்வாயே

சுருதிகள் உரைதத வேதன, உரை மொழி தனக்குள் ஆதி
சொலு என உரைத்த ஞான குருநாதா

சுரர்பதி தழைத்து வாழ, அமர் சிறை அனைத்து மீள,
துணிபட அரக்கர் மாள விடும் வேலா

மரு மலர் மணக்கும், வாச நிறை தரு, தருக்கள் சூழும்
வயல் புடை கிடக்கும் நீல மலர் வாவி

வளம் உறு தடத்திடை சரஸ்வதி நதிக்கண் வீறு
வயிரவி வனத்தில் மேவு பெருமாளே

வாலிகொண்டபுரம் 306.

(306) மத்யமாவதி (32) ஆதி 4களை (ல) 1½+1½+1

ஈ, எறும்பு நரி, நாய் கணம், கழுகு,
காகம் உண்ப உடலே சுமந்து இது
ஏல்வது என்று மதமே மொழிந்து மத உம்பல் போலே

சூரியனது ஒளி தன்னிடத்தே விளங்கும் முகங்கள் ஆறு உடையவனே!
வரிசையாயுள்ள தோளும் கரமும் பன்னிரண்டு கொண்டவனே!
மிக்க (பாரம்) பெருமை வாய்ந்த முருகனே! உனது
திருவடி மலரை உள்ளத்தில் நாளும் நினைத்துத் தொழுதிருக்கும்
கருத்தை உடைய அடியார்களின் தாள்களைப் பணிந்தொழுகவும்
எனக்கு ஞானத்தைத் தந்து அருள்வாயே!
வேதங்களைக் கூறும் பிரமன், உரைக்கத் தொடங்கின சொற்களுக்
குள்ளே முதல் எழுத்தாகிய பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளை சொல்லுக
என்று கேட்டருளிய ஞான வடிவாகிய குருநாதனே!
தேவர்களுக்குத் தலைவனை இந்திரன் செழிப்புடன் வாழவும், (இருந்த)
சிறையினின்றும் தேவர்கள் யாவரும் மீளவும். அரக்கர்கள (துணிய)
வெட்டுண்டு இறந்தொழியவும், விடுத்த வேலாயுதத்தை உடையவனே!
வாசனை மலர்கள் மணம் வீசும், நறுமணம் நிறைந்துள்ள மரங்கள்
சூழ்ந்துள்ள வயல்கள் பக்கத்தில் உள்ள நீலோற்பல மலர் மலர்ந்
துள்ள நீர்நிலைகளின்
வனப்பும் வாய்ந்த கரைகளோடு, சரஸ்வதி என்னும் ஆற்றினிடத்தே
விளங்குகின்ற வயிரவிவனம் என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமாளே

வாலி கொண்ட புரம் 306.

(306)

ஈ, எறும்பு, நரி, நாய், பேய், கழுகு, காகம் இவைகள் உண்ணும்
(இந்த) உடலை நான் சுமந்து. இது தக்கது என்று நினைத்து. ஆணவ
மொழிகளையே பேசி, மத (உம்பல்) யானை போல

ஏதும என்றனிட கோல எனும் பரிவு
மேவி, தம்பி, இது போதும் என்க சிலர்
ஏய தனங்கள், தனி வாகு சிந்தை வச னங்கள் பேசி

சீத தொங்கல் அழகா அணிந்து, மணம்
வீச, மங்கையர்கள் ஆட, வெண் கவரி
சீற, கொம்பு குழல் ஊத, தண்டிகையில் அநதமாக
சேர்கனம் பெரிய வாழ்வு கொண்டு (உ)ழலும்
ஆசை வெந்திட, உன் ஆசை மிஞ்சி சிவ
சேவை கண்டு உனது பாத தொண்டன் என அன்புதாராய்

சூது இருந்த விடா மேயிருணட கிரி
சூரர் வெந்து பொடியாகி மங்கி விழ
சூரியன புரவி தேர் நடந்து நடு பங்கின ஓட

சோதி அநத பிரமா புரநதரனும்
ஆதி அந்த முதல தேவருமே தொழுது
சூழ மனறில நடமாடும் எநதை முதல அனபு கூர
வாது கொணட (அ)வுணா மாள செங்கையில
ஏவி, அண்டா குடி ஏற, விஞ்சையாகள
மாதா, சிந்தை களி கூர நின்று நடனஞ் கொளவோனே

எதுவும் - எல்லாம் என்னுடைய (கோலு) ஆட்சியில் (அடங்கியது) என்றும் வ
பரிவு மேவி) இன்பநிலையை - சுகநிலையை அடைந்து (இந்த நில நிலைத்து
நிற்குமென) நம்பி, (இது போதும்) இந்த ஆடம்பரங்களை போதுமா இவர்க்கு
என்று சிலர் கூறும்படி, பொருந்திய தனங்களை (பொருட் செல்வம்)
துய்யுற்ற (வாகு) அழகிய எண்ணங்கள் கொண்டு பேச்சுகள் பேசி
குளிர்ந்த மாலைகளை அழகாக அணிந்து, நறுமணம் வீச, மங்கையர்கள்
நடனம் ஆட, வெண்சாமரங்களை மேலெழுந்து வீச, ஊதுகொம்பு, புல்லாங்
குழல் முதலியன ஊதிவர, பல்லக்கில் அழகாக
வீற்றிருக்கும் பெருமை கூடிய பெரிய வாழ்வைக் கொண்டு திரியும்
ஆசையானது வெந்து அழிய, உன் மீது அன்பு மிகுந்து, (சிவ) மங்களகர
மான உனது தரிசனத்தைப் பார்த்து உன் திருவடித் தொண்டன்
எனும் படியான அன்பைத் தருவாயாக
வஞ்சனைச் செயல்களுக்கு இருப்பிடமாயிருந்த (விடர்) மலைப் பிளவுகளை
கொண்டிருந்த கிரௌஞ்ச மலை (கிரௌஞ்சமும்), அசுர சூரர்களும் வெந்து
பொடியாகி அழிந்து விழ, சூரியனுடைய குதிரைகள் பூட்டிய தேர் (சூரன்
அட்டிக்காவத்தின் முன் போனது போல) நடந்து-சென்று, (நடு பங்கின்
தூட) நேர வழியில் நடுப்பாகத்தில் ஓட
பொன் ஒளி பொருந்திய அந்தப் பிரமாவும், இந்திரனும், முதல் தேவர் முதல்
கடைத் தேவர் வரை எல்லாத் தேவர்களும் வணங்கித் தாழ்ந்து நிற்க, கனக
சபையில் நடமாடும் எந்தை சிவபிரான் முதலாக யாவரும் அன்பு மிக்கு நிற்க
போருக்கு என்று வாது செய்து வந்த அசுரர்கள் மாள, செவ்விய திருக்கையில்
உள்ள வேலாயுதத்தைச் செலுத்தித் தேவர்கள் பொன்னுலகில் குடியேற வித்தியா
தரர்களின் மாதர்கள் மனம் மிக மகிழ நின்று நடனம் புரிபவனே!

வாசகும்ப தனமானே வந்து தினே
தூவல கொண்ட முருகா, எனும பெரிய
வாலிகொண்டபுரமே அமர்ந்து வளர் தம்பிரானே

விஜய புரம் 307

(307) ஹம்ஸாநந்தி (6) (2) 0/4

குடல,நிணம,என்பு புலால,கமழ குருதி நரம்பு இவை தோல் இடை
குரு குரு எனும்படி மூடிய மல மாசு
குதி கொளும் ஒன்பது வாசலை உடைய குரம்பையை நீர் எழு
குமிழியினுங் கடிதாகியெ அழிமாய
அடலை உடம்பை அவாவியெ அநவரதம் சிவ சாரம் இல்
அவுடதமும் பல யோகமும் முயலா நின்று

அலமரு சிந்தையின அகுலம் அலம் அலம் எனறு இனி யானும் உன
அழகிய தண்டை விடா மலர் அடைவேனே

இடம் அற மண்டு நிசாசரர் அடைய மடிந்து, எழு பூதரம்
இடி பட, இன்ப மகோததி வறிதாக

இமையவரும் சிறை போய், அவர் பதியுள் இலங்க விடா தர,
எழில படம் ஒன்றும் ஒராயிரம் முகமான

நறுமணம் உள்ள, குடம் போன்ற, கொங்கையை உடைய மான் போன்ற வள்ளியிடம் வந்து தினைப்புனத்தைக் காவல் பூண்ட முருகா (எனும்) மதிக்கத் தகக பெரிய வாலிகொண்டபுரம் என்னும் தலத்தில் பொருந்தி வீற்றிருந்து இலகும் தம்பிரானே

விஜயபுரம் 307

(307) குடல, கொழுப்பு, எலும்பு, மாமிசம், பரந்துள்ள ரத்தம், நரம்பு இவைகள் தோலின் இடையே குளு குளு என்று அமையும்படி வைத்து கூட்டப்பட்டுள்ளதும், மலமும் பிற அழுக்குகளும்

பொதிந்துள்ள ஒன்பது துவாரங்களை உடைய, சிறு குடிலாகிய இவ்வுடலை நீரிலே தோன்றுகின்ற (நீர்க்) குமிழியினும் வேகமாக அழிகின்ற. மாயமான சாம்பலாகப் போகின்ற உடலை விரும்பி, எப்போதும் சில சாரம் இல்லாத (உபயோகமில்லாத) மருந்துகளையும் பல விதயோக வகைகளையும் உபயோகித்துப் பார்த்து - அநுபவித்தும் பார்த்து,

வேதனைப் படுகின்ற மனத்தில் பயம் (அச்சம்) துன்பம் போதும் போதும் என்றுணர்ந்து, இனி, நானும் உன்னுடைய அழகிய தண்டை எப்போதும் சூழ்ந்துள்ள திருவடி மலரை அடைவேனோ (தெரிய இல்லையே)

தாவி இடம் சற்றும் இல்லாமல் நெருங்கும் அசுரர்கள் எல்லாரும் இறந்துபடவும், எழுகிரிகள் இடிபடப் பொடியாகவும், காட சிக்கு இன்பம் தரும கடல வற்றிப் போகவும்

தேவர்களும் சிறை நீங்கி அவர்களுடைய (அமராவதி) என்னும் ஊரில் விளங்கவும் விட்ட (செய்வித்த) ஆதரவானவனே!

அழகிய படங்கள் பொருந்தும் ஒரு ஆயிரம் முகங்களைக் கொண்ட

விடதர கந்துகி, மேரு வில் வளைவுதன் முன், புர நீறெழ (105)
வெயில நகை தந்த புராரி, மதன கோபர்

விழியினில் வந்து, பகீரதி மிசை வளரும் திருவா, வட
விஜயபுரந்தனில் மேவிய பெருமாளே

விரிஞ்சிபுரம் 308

(308) மனைவயம் (5) (ப) 1½+1½+2

நிகரில் பஞ்ச பூதமும நினையும் நெஞ்சும் ஆவியும்
நெகிழ வந்து நேர்படும அவிரோதம்
நிகழ் தரும் ப்ரபாகர, திரவயம் பராபர
நிருப அம் குமார சிவ என வேதம்
சகர சங்க சாகரம் என முழங்கு வாதிகள்
சமய பஞ்ச பாதகர அறியாத
தனிமை கண்டதான கிண கிணிய தண்டை சூழ்வன
சரண புண்டரிகம் அது அருள்வாயே
மகர விம்ப சீகர முகர வங்க வாரிதி
மறுகி வெந்து வாய்விட நெடு, வான
வழிதிறந்து சேனையும், எதிர மலைந்த சூரனும்
மடிய, இந்திராதியர் குடியேற

ஷம் தரிப்பதான பாம்பாகிய ஆதிசேடன், மேருமலை என்னும் வில்லின
நா
ணு) பூட்டப்பட்டு, அவ்வில் வளைபடு முன்னரே, திரிபுரங்கள் சாம்பலாக
ஒன்
) வீசும் கிரிப்பை வெளியிட்ட புராரி (திரிபுரப்பகைவர்), மன்மதனை
கோ
பித்து (எரித்தவர்) ஆகிய சிவபெருமானது
ணீற் பொறியாகப் பிறந்து, கங்கையின் மீது வளர்ந்த சிறுவனே!
வட
விஜயபுரம் என்னும் தலத்தில வீற்றிருக்கும் பெருமானே

விரிஞ்சிபுரம் 308

நீ
பயில்லாத பஞ்ச பூதங்களும், நினைக்கின்ற நெஞ்சும், உயிரும், நெகிழும்படி
வந்து
ந் கூடுகின்ற 'விரோத மினமையை, அவிரோத ஞானத்தை
கூ
டுவிக்கின்ற ஞான ஒளி வடிவினனே (ஞான சூரியனே), அழிவில்லாத மோன
ஞா
பரம் பொருளே! அரசே! அழகிய குமர வேளே என்று வேதங்கள் முழங்குவதும்
கரர்களால் ஏற்பட்டதும், சங்குகள உள்ளதுமான, கடல் போல ஒலி எழுப்பி
போத
ம செயவோராம் சமய வாதிகளாகிய பஞ்ச பாதகர்கள் அறியாததும்,
ஊழிக் காலத்தில) தனித்து நிற்பதுமான, கிண்கிணியும் தண்டையும்
சூழ்
ந்துள்ள உனது திருவடித் தாமரை யதனைத் தந்தருள்வாயே-
மகர மீன்கள் உள்ளதும், ஒலி கொண்டதும், (சீகரம்) அலையுள்ளதும், (முகரம்)
ஒலி
கொண்டதும், (வங்கம்) மரக்கலங்கள செலவனவுமான கடல் கலங்கி
ஆடு
ண்டு கொந்தளிக்கவும், பெரிய ஆகாய
ழியைத் திறந்து (அந்தி) சேனைகளும், எதிர்த்துப் போர் செய்த
சூர
னும் மாண்டு போக, இந்திராதி தேவர்கள (விண்ணுலகிற்) குடியேற

சிகர துங்க மால் வரை தகர, வென்றி வேல் விடு
 சிறுவ, சுந்தர சேகர பெருவாழ்வே

திசை தொறும் ப்ரபுபதி திசை முகன் பராவிய
 திருவிரிஞ்சை மேவிய பெருமாளே.

(309) மோகனம் (16½) 309 (6) 13/13/3/2 திஸ்ர நடை

மருவும அரசு பூதம் உரிமை வந்திடாது
 மலம் இது என்று போட அறியாது
மயல் கொள் இந்த வாழ்வு அமையும், எந்த நாளும்
 வகையில் வந்து இராத அடியேனும்
உருகி அன்பினோடு உனை நினைந்து நாளும்
 உலகம் என்று பேச அறியாத
உருவம் ஒன்று இலாத பருவம் வந்து சேர
 உபய துங்க பாதம் அருள்வாயே

அரி விரிஞ்சர் தேட அரிய தம்பிரானும்
 அடி பணிந்து பேசி கடையூடே

அருளக என்ற போத பொருள் இது என்று காண
 அருளும் மைந்த, ஆதி குருநாதா
திரியும் உம்பர் நீடு கிரி பிளந்து சூரர்
 செரு அடங்க வேலை விடுவோனே
:

சிகரங்களை உடைய (துங்க) உயர்ந்த (மால்) மாயையில் வல்ல
கிரௌஞ்சமலை பொடிபட்டழிய, வெற்றி வேலைச் செலுத்தின
இளையோனே! சந்திரனை முடியிற் சூடியுள்ள சிவனது மேலான செல்வமே
திசைகள் தோறும் உள்ள மேன்மை பொருந்திய அரசர்களும்
பிரமனும் துதி செய்த திருவிரிஞ்சிபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

309

(309) பொருந்தியுள்ள (மண், நீர், தீ, காற்று, வான்) என்னும் ஐந்து
பூதங்களுக்குச் சொந்தமாகாத வண்ணம், (இது) இந்த உடல். மலம்
(அழுக்கு) என்று உதறித் தள்ள அறியாமல்
மயக்கம் கொண்ட இந்த வாழ்வு போதும் என்று எந்த நாளிலும் அத்தகைய
எண்ணம் நன்கு மனத்தில் தோன்றுதல் இல்லாத அடியேனும்
உள்ளம் உருகி அன்போடு உன்னை தியானம் செய்து, (நாளும்) இடையறாது
தியானம் செய்து. பிரபஞ்ச விஷயங்கள் என்று பேசும் பேச்சே பேச அறியாது
உருவம் ஒன்றும் இல்லாதது ஆகிய ஐக்கிய நிலையாகிய (சீவன்
சிவத்துடன் இரண்டறக் கலக்கும் நிலை) பருவத்தினை அடியேன் பெறுமாறு
உனது இரண்டு பரிசுத்தமான திருவடிகளைத் தந்து அருள்வாயே.
திருமாலும், பிரமனும் தேடுதற்கு அரியவரான தனிப்பெருந்தலைவராகிய
சிவபெருமானும், உனது திருவடிகளிற் பணிந்து பேசி: (பிரணவத்தின்)
முடிவான உட்பொருளை (உபதேசித்து)
அருளுக என்று கேட்ட போது, உண்மைப் பொருள் இதுவே என்று கண்டு
மகிழ, உபதேசித்தருளிய திருக்குமாரனே! ஆதி சிவனுக்கும் குருநாதனே!
(சூரன் செல்லும் இடம் எல்லாம் உடன்) திரிந்து (உமையா) வின் அளாவி நீண்டுயர்ந்த
எழுகிரியைப் பிளந்து சூரனுடைய போர் நடுங்கும்படி வேலாயுதத்தைச் செலுத்தி
யவனே

செயல் அமைந்த வேத தொனி முழங்கு வீதி
திருவிரிஞ்சை மேவு பெருமாளே.

விருத தாசலம் 310

(310) ஹரிகாம்போதி (16) (ஂ) ஆதி-2 களை

திரு மொழி உரை பெற அரன உனதுழி பணி
செய, முனம், அருளிய குளவோனே

திறல உயர மதுரையில் அமணரை உயிர கழு
தெறிபட மறுகிட விடுவோனே
ஒருவ அரும், உனது அருள் பரிவிலர் அவர்களின
உறு படர் உறும எனை அருள்வாயோ
உலகினில் அனைவர்கள் புகழ்வுற அருணையில
ஒரு நொடி தனில வரு மயில் வீரா
கரு வரி உறு, பொரு கணை விழி குறமகள்
கணின எதிர தரு என முனம் ஆனாய்

கரு முகில பொரு நிற அரி திரு மருமக
கருணையில மொழி தரு முதலவோனே
முருகு அலர் தரு உறை அமரர்கள சிறைவிட
முரண் உறும் அசுரனை முனிவோனே
முடியவர் வடிவறு சுதிகரம் உறை தமிழ்
முதுகிரி வலம வரு பெருமாளே.

3ழுக்கம் அமைந்த- 3ழுக்கத்துடன் ஒதப்பட்ட வேதத்தின் 3லி
முழங்கும் வீதிகளை கொண்ட திருவிரிஞ்சை மேவிய பெருமானே

விருத்தாசலம் 310

ஞ முதி மொழியாம் பிரணவப் பொருளின் விளக்கப்பொருளை பெறச் சிவ
பெருமான உன்னிடத்தே வணங்க, முன்பு (அவருக்கு) அப்பொருளை உபதேசித்த,
குளத்தில் (சரவணப் பொய்கையில்) உற்பவித்தவனே! (சரவண பவனே)
குளம்- நெற்றி, நெற்றிக் கண்ணில் தோன்றியவனே!)
3னி மிக்க மதுரையில் சமணர்களின் உயிர கழுவில், மறுகிடுத் தெரி
பட- கலக்கமுற்றுச் சிதறுண்ண- வைத்தவனே!
நீக்குதற்கு அரிதான. உனனுடைய திருவருளில் அன்பிலாதவர்களைப்
போலத் துன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற என்னைக் கண் பார்த்தருளாயோ-
உலகத்தில் யாவரும் புகழும்படித் திருவண்ணாமலையில் 3ரு நொடிப்
பொழுதில் வந்து உதவிய மயில் வீரனே!
கரிய ரேகைகள பொருந்திய, பொருதற்கு உற்ற அம்பு போன்ற கண்
களை உடைய குறமகள் வள்ளியின கண்களின் எதிரே. (வேங்கை)
மரமாக முன்பு ஆனவனே!
கரிய மேகத்தை 3த்த நிறத்தை உடைய திருமாலின் அழகிய மருமகனே!
கருணையுடன் உபதேச மொழியை எனக்கு அளித்த முதல்வனே!
நறுமண மலர் கொண்ட (கற்பக) விருக்ஷ நிழலில் இருக்கும் தேவர்களின்
சிறையை விடுமாறு, மாறுபட்டு நின்ற அசுரன் தரனைக் கோபித்தவனே!
(விருத்தாசலத்தில்) இறப்பவர்கள் பிறப்பு அறுகின்ற .(சுகிர்தம் உறை) தூய
பெற்றி உள்ள தமிழ் விளங்கும் முதுகிரியில் (பலம் வரு) வெற்றியுடன் எழுந்தருளி
யுள்ள பெருமானே

(311) ரேவதி (20) 311 ஆதி-கண்ட நடை (108)

பசை அற்று உடல் வற்ற. வினை முற்றி, நடை நெடிய
பறியக், கை சொறியப், பல் வெளியாகி

படலக்கு விழி கெட்ட குருகுறு, மிக நெக்க
பழுமுற்று, நரை கொக்கின் நிறமாகி

விசை பெற்று வரு, பித்தம், வளியைக, கண நிலை கெட்டு
மெலிவுற்று, விரல பற்று தடியோடே

வெளி நிற்கும் விதமுற்ற இடர் பெற்ற ஜனனத்தை
விடுவித்து உன அருள வைப்பது ஒரு நாளே

அசைவற நிருதர்கு முடிவுற பிரியத்தின
அடல வஜ்ரகரன மறுமை உள வானோர்

அளவற்ற மலா விட்டு திலமுறுமை மறையச் செய்
அதுலசச, மர வெற்றி உடையோனே

வசை அறு, முடிவு அற்று, வளர் பற்றின, அளவற
வடிவு உற .முகில் கிட்டின மருகோனே

மதுரச செம்மொழி செப்பி, அருள் பெற்ற சிவ பத்தர்
வளர் விர்தத கிரியுற்ற பெருமானே

(108)

ஈரமில்லாத இவ்வுடல் (வர வர) வற்றிப் போக, செய்த வினை முதிர்ச்சி அடைந்து, நடையும் நெட்டி பறிய- அறுங்கற்றுக் கோணையாகத் தள்ளா நிலை அடைந்து நிலை பெயர, கை சொறியும் தொழிலையே மேற்கொள்ள, பற்கள் வெளியே நீண்டு வர

கண் பூ மறைப்பால் பார்வையிழந்து குருட்டுத் தன்மை அடைந்து, மிகவும் நெகிழ்ந்து - கரைந்து பழம் போலப் பழுத்து, நரைத்து, மயிர் கொக்குப் போல வெண்ணிறமாகி

வேகத்துடன் வருகின்ற பித்தத்தாலும், வாயுவினாலும், (கண) ஆடும் நிலைத்திருக்கும் தன்மையும் தடுமாறிக் கெட்டு, மெலிதலை அடைந்து கை விரலினால் பிடிக்கப்பட்ட தடியுடனே

வெளியே நிற்கின்ற தன்மை மிகும்படியான, துன்பமே கொண்டதான இந்த பிறப்பினின்றும் (என்னை) விடுதலை செய்து உன்னுடைய திருவருளைத் தந்து காக்கும் ஒரு நாள் உண்டா!

சலிப்பு, கலக்கம் இல்லாத அசுரர்கள் மடிந்து இறந்தொழிதலில் பிரியம் கொண்ட வலிய வஜ்ராயுதக் கையனாகிய இந்திரனும் மற்றும் உள்ள தேவர்களும்

அளவு கடந்த பூ மாரி பொழிந்து, பூமி முழுமையும் மறையும்படிச் செய்கின்ற ஒப்பில்லாதவனே! போரில் வெற்றியே உடையவனே! பழிப்புக்கு இடமில்லாமல், முடிவில்லாமல் வளர்ந்திருந்த - மிக அதிகமாயிருந்த - பற்றின் - பாண்டவர் மீதிருந்த அன்பு காரணத்தால், அளவுற்ற வடிவைக் கொண்ட மேக நிறத்தவனான கண்ணனின் மருகனே!

இனிமை த ... உனது திருவருளைப் பெற்ற ...

வெள்ளி கரம்

(312) சாமா (15) (ரூ) $\left\{\begin{matrix} 2+1\frac{1}{2}+2+1\frac{1}{2} \\ 2+1\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}+3 \end{matrix}\right\}$

அடல் அரி மகவு விதி வழி ஒழுகும்
ஐவரும மெய் குரம்பை உடல் நாளும்

அலை கடல் உலகில் அலம் வரு கலக
ஐவர் தமக்கு உடைந்து தடுமாறி

இடர் படும் அடிமை, உளம் உரை உடலொடு
எல்லை விட, பரபஞ்ச மயல் தீர
எனது அற நினது கழல பெற. மவுன
எல்லை குறிப்பது ஒன்று புகல்வாயே.

வட மணி முலையும் அழகிய முகமும
வள்ளை யெனத் தயங்கும் இரு காதும்
மரகத வடிவும் மட விடை எழுதி
வள்ளி புனத்தில் நின்ற மயில் வீரா
விடதர அதிகுணர் சசிதர நிமலா
வெள்ளிமலைச சுயம்பு குருநாதா

விகசித கமல பரிபுர முளரி
வெள்ளிகரத்து அமர்ந்த பெருமானே.

வலிமை வாய்ந்த திருமாலின் பிள்ளையாகிய பிரமன் எழுதி விட்ட விதியின் வழியே செல்லுகின்ற ஐவரும் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் - என்னும் ஐவகை உணர்ச்சிகளும் நெருங்கி வேலை செய்யும் குரம்பையுடன் - குடிலாகிய இவ்வுடலுடன் - நாள் தோறும்

அலைவீசும் கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில், துன்பம் தருகின்ற கலகங்களைச் செய்யும் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் - பஞ்சேந்திரியங்களால் மனம் உடை படுத் தடுமாற்றம் அடைந்து,

வருத்தங்களுக்கு ஆளாகின்ற அடிமையாகிய நான், மனம், வாக்கு, காயம் இவை மூன்றும் முடிவு பெற்று ஒழிய, பிரபஞ்ச மயக்கம் ஒழிய

எனது எனப்படும் பாசம் - புறப்பற்று - மமகாரம் - நீங்க, உனனுடைய திருவடியை அடைய, மௌன வரம்பைக் குறிப்பதாகிய ஓர் உபதேசத்தை அருள் புரிவாயாக -

மணிவடம் அணிந்த கொங்கையும், அழகிய திருமுகமும், வள்ளிக் கொடி போல விளங்குகின்ற இரண்டு காதுகளும்

மரகத நிறமும், இவையெலாம் விளங்க, மடல் எழுதி வள்ளியினுடைய தினைப்புனத்தில் நின்ற மயில் வீரனே!

விஷத்தைக் கண்டத்தில் தரித்தவர், மேம்பட்ட சிறந்த குணத்தைக் கொண்டவர், சந்திரனைச் சடையில் தரித்தவர், பரிசுத்தர், கயிலைமலையில் வீற்றிருக்கும் சுயம்பு ஜோதியாகிய சிவபெருமானுக்குக் குருநாதனே!

மலர்ந்த தாமரை, சிலம்பணிந்த (முளரி) தாமரை போன்ற திருவடியை உடைய, வெள்ளிகரம் என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமாளே -

(313) குமுதகரியா (8) 313 (ஹ) ஆதி

இல்லையென நாணி உள்ளதின மருமல்
என்னின அளவேனும் பதிராரை
எவ்வம் என நாடி உய் வகையிலேனை
எவ்வகையும நாமம் கவியாக
சொலல அறியேனை எலலை தெரியாத
தொலலை முதல் ஏது எனறு உணரேனை
தொயயும உடல் பேணும பொய்யனை விடாது
துயய கழல ஆளும் திறம ஏதோ

வல் அசுரர் மாள நல்ல சுரர வாழ
மை அவரை பாகம் பட மோதும
மை உலவு சோலை, செய்ய குளிர் சாரல்
வள்ளிமலை வாழும கொடி கோவே
வெலவு மயில் ஏறு, வல்ல குமரேச
வெளளில் உடன நீபம் புனைவோனே
வெள ளி மணி மாடம் மலகு திரு வீதி
வெள்ளி நகர் மேவும பெருமானே!

(314) மாயாமாளவகௌளை 314 (15) (2+1½+2+1½+2+1½+1½+3)

சிகரிகள் இடிய நட நவில கவவி
செவ்வி மலர்க் கடமபு சிறு வாள வேல்

இலலை என்று சொல்வதற்கே வெடகப்பட்டு. உள்ள பொருளளவுக்கு மறைக்காமல், ஒரு எள்ளின் அளவாவது பகிர்ந்து கொடுக்காதவர்களை வெறுக்கத் தக்கவர்கள் என ஆய்ந்தறிந்து பிழைக்கும் வகையில்லாத என்னை, எந்த முறையிலும் உன திருநாமங்களைப் பாடலாக அமைத்துச் சொல்லத் தெரியாத என்னை, முடிவிலலை காண முடியாத, பழைய மூலப் பொருள் இன்னது என்று உணராத என்னை

இளைத்துத துவளும் இநத உடம்பை விரும்பிய போற்றும் பொயயனாகிய என்னைப புறக்கணித்து ஒதுக்கி விடாமல, பரிசுத்தமான உனது திருவடி ஆண்டருளும் வழி ஏதேனும் உண்டோ (அறிகிலேன)

வலிய அசுரர்கள் மாளவும, நலல தேவர்கள் வாழவும் (மைஅவரை) குறமுளைவர்களை கூறு படட அழிய மோதின. (கோவே-தலைவனே)

இருள் சூழ்நத சோலைகளையும, செவ்விய குளிர வாயநத மலைப பக்கங்களையும் உடைய வள்ளிமலையில் வாழ்ந்த கொடி போனற வளளியின தலைவனே

வெல்ல வலல மயிலில் ஏறுகினற.வலிமை மிகுநத குமரேசனே!

(வெள்ளில) விளாத் தளிருடன் கடப்ப மலரை அணிபவனே

வெணணிற அழகிய மாடங்கள நிறைநத, அழகிய (செல்வம் நிறைநது) வீதிகளை உடைய வெளளி நகரில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

மலைகள பொடிபட நடனம் செய்கிற, கலாபததை உடைய மயில், அனறலாநத புதிய கடபப மலர், சிறு வாள், வேல்

திருமுக சமுக சததள முன்றி
திவ்ய கரதது இணங்கு   பொருசேவல

அகில் அடி பறிய எறி திரை அருவி
ஐவன வெறபிவ வஞ்சி   கணவா, என்று

அகிலமும் உணர மொழிதரு மொழியின
அலவது பொற்பதங்கள்   பெறலாமோ
நிகர் இட அரிய, சிவசுத, பரம
நிர் வசன ப்ரசங்க   குருநாதா
நிரை திகழ் பொதுவர், நெறிபடு பழைய
நெவலி மரத்து அமர்ந்த   அபிராம
வெகு முக ககன நதி, மதி, கிதழி,
விலவ முடிதத நமபர்   பெரு வாழ்வே
விகசித கமல பரிமள கமல
வெள்ளி கரத்து அமர்ந்த   பெருமாளே.

---

(315) <u>பிருந்தாவன ஸாரங்கா</u> (23½) {4+4+2+1½+1½ / 7+1½+2} 315

வதன சரோருக, நயன சிலீமுக, வள்ளி புனததில நின்று,
வாராயபதி காதங் காதம் அரை   ஒன்றும் வரும்

தி
ருமுகக் கூட்டமாகிய, தூற்றிதழ்த தாமரை போன்ற ஆறு திருமுகங்கள்,
தி
பயமான திருக்கையிற் பொருந்திய போர்செய்ய வல்ல சேவல்
கிவையெல்லாம் பொருந்திய, வள்ளி கணவா)
அகில் மரத்தின் வேரைப் பறித்து எறியும திரை வீசும் அருவிகள்
பாய்கின்ற (ஐவன வெறுபில்) மலை நெல் விளையும் வள்ளி மலையில்
வாழ்வுற்ற வஞ்சிக்கொடி போன்ற வள்ளியின் கணவனே! என்று
உ
பலகலாம் உரைச் சொல்லும், துதிக்கும் சொற்களால் அல்லது உனது
அ
ழகிய திருவடிகளைப் பெற முடியுமோ! (பெற முடியாது என்ற படி)
நம்புவதற்கு அருமையான சிவத்தின் சேயே! பரமனே! (மேலானவனே!)
வசனம் இல்லாத மௌனப் பிரசங்கத்தைச் செய்த குருநாதனே!
ப சு
சுக் கூட்டங்களைக் காப்பாற்றும (பொதுவா) இடையர்கள், செல்லும வழியில்
வி
எங்கும் பழமையான நெல்லிமரத்தின் கீழ் அமர்ந்த பேரழகனே!
ஆயிர முகமாக ஓடும் ஆகாய கங்கையையும், நிலவையும், கொன்றையையும்
வில்வத்தையும சிரசிற் சூடியுள்ள பெருமானுடைய பெருஞ் செல்வமே!
ம
லர்ந்த தாமரையை ஒத்த, நறுமணமுள்ள திருவடியையுடைய பெருமானே!
வெ
வள்ளிகரம் என்னும தலத்தில் அமர்ந்த பெருமானே

315

மு
கம் தாமரை போலவும, கண் அம்பு அல்லது வண்டு போலவும் கொண்ட வள்ளி
நா
யகியின தினைபுனத்தில் போய் நின்று, 'வள்ளியே! வருவாயாக' என் றுரைகிய
தி
ருத்தணிகை, (காதம்) பத்தும் (காதம்) பத்தும. (அரை) ஐந்து ஆக இருபத்தைந்து
ம
ைல் தூரம் (நம்மு உம் முரும்) எம் பதி திருத்தணிகையும, உம் ஊர்
வ
ள்ளி மலையும் நன்றே தான (அவ்வளவு சமீபத்தில் நெருங்கி இருக்
கி
ன்றது)

வயதும் 3ரே கிடை என, 3ரு காகிடை வல்லபம் அற்று அழிந்து (112)
மாலாய மடல் ரஜய காசுக எம்பிரானே

இதவிய கான இவை ததையென வேடுவன் எயதிடும் எச்சில் தின்று
வீலாசலம் ஆடும் தூயவன் மைந்த, நாளும்

கிளையவ முதுரை மலகிழவோன் என வெள்ளம் எனக் கலந்து
சுருயிர வேதஞ் சாதம 3ழிந்த வா தான்

கதை, கன சாபம், திகிரி, வளை. வாளொடு
கை வசிவித்த நந்த
கோபால மகீபன் தேவி மகிழ்ந்து வாழக்

கயிறொடு உலூகலம் உருள உலாவிய
கள்வன், அறப் பயந்து
ஆகாய கோபுரம் பீற நிமிர்ந்து நீள

இரண்டு வருக்கும் மத்தியில் ஒரே ஒ(வ்)யவ்வ தான இருக்கின்றது என றெல்லாம் கூறி, (ஒரு கா இடை) வள்ளியைச் சந்தித்த அந்த ஒரு சோலை யிலே, வலிமை தொலைந்து அழிந்து, (மாலாய்) வள்ளிமீது இச்சை பூண டவனாய், மடல் ஏறிய மோகம் கொண்டவனே! எம்பெருமானே! (வறுமை)

இனிபுளளவை இவை நிறைய நெருங்கியுள்ளன என்று கூறக்கேட்டு வேருவந்திய கண்ணப்ப நாயனர் (எய்திரும்) சோத்திட எச்சில் உண வைத் தின்று, (கண்ணில் ரத்தம் காட்டிய) விலாசவம் - சலம வீலே - பொய்ம்மையான விளையாடலை விளையாடிய பரிசுத்த மூர்த்தியாம் சிவகுமாரனே (என்றும்) நாளும் - எப்போதும்

இளையவனே என்றும், முதுரையாம திருமுருகாற்றுப்படையிற் சொன்னபடி மலை கிழவோனே என்றும் ஓதிடவ, வெள்ளக் கணக்காத எணணற்ற தாய்க் கூடி, எண்பத்து நான்கு நூருயிர பேதமாக வருவதான (சாதம்) பிறப்புகள் அழிந்து போயின! இது என்ன அற்புதந்தான்!

கௌமோதகி என்னும் கதையும், பெருமை பொருந்திய சாரங்கம் என்னும் வில்லும், (திகிரி) சுதர்சனம் என்னும சககரமும், (வளை) பாஞ்ச ஜன்னி யம் என்னும சங்கமும், நாந்தகம் என்னும் வாளும் - ஆகப் பஞ்சாயுதங் களை - கையில் தங்கவைத்த, நந்த கோபாலன என்ற கோத்வந்து அரசனது தேவியாகிய யசோதை உள்ளம் மகிழ்ந்து வாழ

உரலொடு கயிற்றினல் கட்டப்பட்டு, அந்த உரலை இழுத்து உருட்டிக் கொண்டு உலாவின, (வெண்ணெய், தயிர, பால் திருடி உண்ட)களாவன், கண்டவர்கள் மிகவும் பயப்படும்படி ஆகாயததையும, தமது (கபாலம்) தலை இடிகடும்படி நிமிர்ந்து நீண்டு

விதரண மாவலி வெருவ, மகாவ்ருத
வெள்ள வெருகக நின்ற
நாராயண மாமன சேயை மு   விந்த கோவே
வினை வயலூடு இடை வளை வினையாடிய
வெள்ளி நகர்க்கு அமர்ந்த
வேலாயுத, மேவும் தேவர்கள   தம்பிரானே-

வேதாரணியம 316

(316) மோஹனம்   (11)   (ட) Oh

தருமவினைகட துன்ப நெடும் பிணி   கழிகாமம்
சோரம் இதற்குச சிந்தை நினைந்து உறு   துணையாதே

ஏழையென் இத்துகக்ங்களுடன தினம்   உழல்வேனே
ஏதம் அகற்றிச செம்பத சிந்தனை   தருவாயே

ஆழி அடைத்துத், தம கை, இலங்கையை   எழுநாளே

ஆணைமை செலுத்திக் கொண்ட கரும் புயல   மருகோனே

வேழ முகற்குத் தம்பியெனும் திரு   முருகோனே

வேத வனத்திற சங்கரா தந்தருள்   பெருமானே

காடையில் சிறந்த மகாபலிச சக்கரவர்த்தி அச்சம உற, மகா விரத 113
ல உருவத்து வாமனனுய், பகிரங்கமாய் எதிரில் நின்ற நாராயணமூர்த்தி
ரம் மாமனுடைய மகனுகிய பிரமனைக் கோபித்த தலைவனே.
விளைசல உள்ள வயலிடையே, சங்குகள் தவழ்ந்து விளையாடுகின்ற
வெள்ளிநகரில வீற்றிருக்கும் வேலாயுதனே! (உன்னை) விரும்பும்
தேவர்கள தம்பிரானே!

வேதாரணியம் 316

316 (எனைச்) சூழ்ந்துள்ள வினை காரணமாக வருகின்ற துன்பம,
நீண்ட நோய், (குழி) மிகுந்த காமம்
சாகும்) களவு, வஞ்சனை இவைகளை மனத்தில் நினைவு கொண்டிருந்தால்
னைக்கு உற்ற துணை எது உளது?
ஏழையாகிய நான இத்தகைய துக்கங்களுடன் நாள்தோறும் அலைச்சலுறு வே
ந்தக் குறைத்தினை நீக்கி உனது செம்மையான திருவடியைச் சிந்திக்கும்
ணர்வைத் தந்தருள்வாயே!
சமுத்திரத்தை அணையாலடைத்து, ஏழு நாளிலே இலங்கையைத
(தும்பை) தமது கையில்
மது ஆண்மையைச் செலுத்திக் கைக்கொண்ட கரிய மேக நிறத்துத்
திருமாலின மருகனே.
யானை முகத்துக் கணபதியின் தம்பி எனச் சொல்லப்படும்
அழகிய முருகோனே
வேதாரணியத்தில வீற்றிருக்கும், சிவபெருமான் தந்தருளிய, பெருமானே

வேப்பூர் 317 (6+1½+8)

(317) பீரம்பளாஸ் (15½) (✓)

குறை கடல உலகினில உயிா கொடு போந்து
கூத்தாடுகினற குடில் பேணி
குகையிடம் மருவிய கரு கிழி மாந்தா
கோட்டால் கினறி அவிரோதம்
வர, திருவினையற உணா்வொடு தூங்கு
ஆாக்கே விளங்கும் அநுபூதி
வடிவின உனது அழகிய திரு வார்ந்த
வாக்கால மொழிந்து அருள வேணும்
திரள வரை பக மிகு குரு குல வேந்து
தேர்ப்பாகன மைந்தன மறைமோடு

தெருமர, திசிசரர் மனைவியர் சோந்து
தீப்பாய, இந்தர புரி வாழ
விரி திரை எரி எழ, முதல் உற வாங்கு
வேற்கார கந்த புவி ஏழும

மிடி கெட வினையன வள வயல தழநத
வேப்பூர் அமாந்த பெருமானே.

ஒலிக்கின்ற கடல் சூழ்ந்த இந்த உலகத்திலே உயிர் எடுத்து வந்து
கூத்தாடுகின்ற (இந்த) உடலை விரும்பிப் போற்றி
மெலிந்குகை யிடம் போல உள்ள கருவிலே (இழி) இறங்கி விழுகின்ற மனிதர்
களுக்கு துன்பங்கள் இல்லாமல், விரோதமின்மை எனும் உள்ளப பண்பு
வர, நல்வினை தீவினை இரண்டும் ஒழிய, ஞான உணர்வொடு இருப்பவர்க்கே
விளங்கும்படியான அநுபவ ஞான (அல்லது அருட்ப்ரசாத)
வடிவத்தை, உனது அழகிய லக்ஷ்மீகரம் பொருந்திய திருவாக்கால
உபதேசித்தருள வேண்டும்

திரண்டு பருத்த (கிரவுஞ்ச) மலை பிளவு படவும், குருகுல வேந்தனாகிய
அருச்சுனனுடைய தேர்ப்பாகனாய் விளங்கிய கண்ணன் - திருமாலின் -
மைந்தனும் பிரமன் தான் கற்ற வேதமும் தானுமாய
கலக்கம் உற, அசுரர்களின் மனைவிகள் ஒன்று கூடி தீயில பாய்ந்து
இறக்கவும், தேவேந்திரனுடைய ஊர் - பொன்னுலகம் - வாழவும
விரிந்த கடலில் தீ எழவும - தான் முதன்மையாம் தன்மை விளங்க.
(வாங்கு) பிரயோகித்த - செலுத்தின - வேலாயுதத்தை உடையவனே!
கந்தனே! உலகேழின்
வறுமை நீங்கும் அளவுக்கு செழிப்பான விளைச்சலைத் தருகின்ற
வயல்கள் சூழந்த வெப்பூரில வீற்றிருக்கும் பெருமானே

(318) வாசஸ்பதி (7) (ங) 14 VD

உரத்து உறை போதத் — தனியான
உனைக கிறிது ஒதத் — தெரியாது
மரத்து உறை போல் உற்று — அடியேனும்
மலத்து இருள் மூடக — கெடலாமோ
பரத்து உறை சீலத் — தவர், வாழ்வே
பணித்து அடி, வாழ்வுறுறு — அருளவோனே
வரத்து உறை நீதாக்கு — ஒரு சேயே
வயித்திய நாதப் — பெருமானே

(319) திலங் (5) 319 (ங) 2+½+½

எத்தனை கோடி கோடி விட்டு உடல் ஓடி ஆடி
எத்தனை கோடி போனது — அளவேதோ
இப்படி மோக போகம் இப்படி யாகி யாகி
இப்படி ஆவது ஏது — இனிமேல், ஓ
தித்திடில சீசி சீசி குத்திர மாய மாயை
சித்தினில ஆயு மாயும — அடியேனை
சித்தினில ஆடலோடு முத்தமிழ வாணர் ஓது
சித்திர ஞான பாதம் — அருள்வாயே
நித்தமும ஓதுவாரகள சித்தமே வீடதாக
நிர்த்தமது ஆடும் ஆறு — முகவோனே

வ
ன்மையொடு பொருந்திய ஞானத்தின் தனிப்பொருளான
உ
ன்னைக் கொஞ்சமேனும் துதிக்கத் தெரியாமல
ழ
ப்பிரணடம் போல இருந்து அடியேனும்
மூ
ம்மலங்களின இருளமுடி நான கெடுப் போகலாமா! (போகலாகாது என்)
மே
லான நிலையில் உள்ள புனித வாழக்கையாகின செல்வமே!
அ
டியிற பணிவித்து வாழவு உறும்படி அருளவோனே!
வ
ரம தரும் வழியையே தமது நீதியாகக் கொணட சிவனது ஒப்பற்ற குழந்தை
வ
யித்தியநாதராம் பெருமானே.

319

) எத்தனை கோடி கோடிக்கணக்கான (உடலை) விட்டுப் (புது) உடலில
புகு
ப் புகுந்தும் ஆடியும், இங்ஙனம் எத்தனை கோடி (ப் பிறப்பு) வந்த
போ
ய் விட்டது! இதற்கு அளவும உண்டோ!
இ
இவ்வாறு மோகமும போகமும் கலந்து இவ்வாறே பிறந்து பிறந்து, இவ்வாறு
ஆய்க் கொண்டு வருவது ஏனோ! இனிமேல - (3-இதத்தில)
யோ
சித்துப் பார்க்கின், சீசீ சீசீ இழிவானது இந்த மாயமான மாயை (வாழ்க்கை
இத
ன் சிகதினிலே அகப்பட்டு மடிகின்ற அடியேனை
அறிவுத்துறையில பயில்வித்து, முத்தமிழ வல்ல புலவர்கள் ஓதுகின்ற உனது
அழகிய ஞானமயத் திருவடியைத் தந்தருள்வாயே.
நாள
ள் தோறும் உன்னை ஓதிப் போற்றுபவர்களின உள்ளமே இருப்பிடமாகத
அத
ில் நடனம் புரியும் ஆறுமுகவனே!

நிஷகள ரூபா பாதி பசுகு வான மேறு
நெடடில தல பாணியர் அருள் பரவா

பைத் தல நீடும் ஆயிரததல மீது பீறு
பத்திர பாத நீல மயில வீரா

பசுதின பூக பானே செய்க் கயல் தாவு வேளூர்
பற்றிய மூவர் தேவா பெருமாளே.

---

(320) மனைவயும் (பழ) 320 (ஆதி-உகனே-திஸ்ர நடை)

மாவினுல எடுத்த கந்தல சோறினுல் வளர்த்த பொநதி
மாறி யாடெடுத்த சிந்தை அநியாய
மாயையால் எடுத்து மங்கினேனையா, எனக்கு இரங்கி
வாரையா, இனிப் பிறந்து இறவாமல்
வேலினுல் வினைக கணங்கள தூளதா எரித்து உன்றன்
வீடுதா, பரித்த அன்பர் கணம் உனடே
மேவி யான் உனப போல சிந்தையாகவே களிதது கந்த
வேளே ஆம எனப் பரிநது அருள வாயே

அருவமும (உருவமின்மையும) உருவம் உண்மையும் உள்ளவர், [11]
பாதி உருவம் பச்சை நிறத்தினர். மூன்று நீண்ட இலைகளை உடைய
சூலத்தைக் கையில் ஏந்தியவர் பெற்ற குழந்தையே
(ஆதிசேஷனது) பை-படம் கொண்ட தலைகள்- பெரிய ஆயிரம் தலைக
ளின் மேலே கீறிக் கிழிக்கும் (பத்திர பாதம்- நொச்சிப் பத்திரம் -
நொச்சியிலை போன்ற கால்களை உடைய (அல்லது) பத்திரம் - வாள்
போன்ற நகக் கால்களை உடைய, நீல மயில் வீரனே,
பசிய இளங் கமுகமரத்தின் பாளையின் மீது (மடலின் மீது) செய்- வய
லில் உள்ள கயல் மீன் தாவுகின்ற வேளூர் எனும் தலத்தில் விரும்
புடன் வீற்றிருக்கும் மூவர் பெருமானே! தேவர் பெருமானே!

320

ஆசையே உரு உருவாகி அமைந்த கந்தல் (கந்தை), சோறு
கொண்டு வளர்க்கப்படும் (பொந்தி) சரீரம் மாறி மாறி எண்ணம்
கொள்ளும் உள்ளம். இவை தமை அநியாயமான
(பிரபஞ்ச) மயக்கத்தில் எடுத்தவனாகி வாட்டம் உறுகின்றேன ஐயனே
எனக்கிரங்கி வந்தருளுக ஐயனே! இனிப் பிறப்பதும் இறப்பதும் இல்லா
(உனது திருக்கை) வேலினால் (எனது) வினைக்கூட்டங்களைத் தூள
இம்படி எரித்து (உனது) மோக்ஷ வீட்டைத் தந்தருளுக; பரிதத-
பரிந்த- அன்பு நிறைந்த அடியார் கூட்டத்திலே
யானும் மேவி- நானும் கலந்து, உனைப் போல (பரிசுத்த) உள்ளம் பெறவே
மகிழ்ந்து மகிழ்ச்சி கொள்ளும் வேளை- கந்தவேளை (ஆம) நமக்கு உற்ற
துணையாகும் என்று அன்பு கூர்ந்திருக்க அருள் புரிவாயே

காவினில் எனப பரந்த தார் மாள வெற்றி கொண்ட 117
கால பாநு சத்தி அம் கை முருகோனே

காம பாணம் அட்ட (அ)நந்த கோடி மாதரைய புணர்ந்த
காமர் ஏறும் கர்த்தன் எந்தை அருணபாலா

சேல நேர் விழி குறம் பெண் ஆசை தோள உறப் புணர்ந்து
சீரை ஓது பத்தர் அவையில் உறைவோனே

தேவர் மாதர் சித்தர் தொண்டர் ஏக வேளுக்கு உகந்த
சேவல் கேது சுற்று உகந்த பெருமாளே.

ஸ்ரீமுஷ்டம் 321

21) மத்யமாவதி (8). ம ஆதி

கழை முத்து மாலை, புயல முத்து மாலை,
கரி முத்து மாலை மலை மேவும்
கடிமுத்து மாலை. வளை முத்து மாலை
கடல முத்து மாலை அரவு ஈனும்
அழல முத்து மாலை, இவை முற்றும் மார்பின்
அடைவு ஒத்து உலாவ அடியேன முன
அடர பச்சை மாவில், அருளிற, பெனைகும்
அடிமைக் குழாமொடு அருள்வாயே

, கார,
றிறை பரந்தது போலப் பரவியிருந்த சூரர்கள் மான வெறி கொண்ட (11)
யும
ன போன்ற வலிமையையும், (பாநு) சூரியன் போன்ற பேரொளியையும்
கொ
ண்ட சத்திவேலை அழகிய கையிற் கொண்ட முருகனே!
கா
காமனுடைய பாணம் (அட்ட) வருத்தினதால் (கணக்கிலாத) பல கோடி
மாதர்களைப் புணர்ந்த, கானே யாகிய திருமாலாம் (விடை) இடபத்தின்
மேல் ஏறின தலைவன, எந்தை சிவபெருமான அருளிய குழந்தையே.
இத
வமானுக்கு 3 பரான கண்ணை உடைய, குறப்பெண் வள்ளியை, ஆசையுடன்
அவ
ள தோளை பொருந்தச் சேர்ந்து உறைவோனே! உனது (சீரை) புகழை
த்து
ய பத்தர்களின் அன்பில் உறைவோனே!
தேவர்களும், மாதர்களும், சித்தர்களும், தொண்டர்களும் சென்று
பணிய, புள்ளிருக்கு வேளூர் என்னும் - வைத்தீசுரன் கோயில் என்னும்
லத்தை உகந்த, சேவற் (கேது) கொடி சுற்றியிருக்க மகிழும் பெருமானே

<u>ஸ்ரீமுஷ்டம்</u> 321

1) மு
ங்கில் தரும் முத்தாலாய மாலை. மேகம் தருகின்ற முத்து மாலை,
யா
ன தரும் (தந்தத்திற் பிறந்த) முத்து மாலை, மலையிற் தோன்றும்
றந்த முத்து மாலை, சங்கிற் கிடைக்கும் முத்து மாலை, கடலிற
கிடைக்கும் முத்துமாலை. பாம்பு தரும்
சூடு
ள்ள முத்து மாலை, இப்படிப்பட்ட எல்லா மாலைகளும் மார்பிலே தகுதி பெறவே
புர
ண்டசைய அடியேன் எதிரே
வலிமை மிக்க பசசை க குதிரை (மயில்) மீதே, திருவருள் சுரந்து (சுத்தினிகள்)
தேவசேனை வள்ளியுடனும், அடியார் கூட்டத்தோடும் வந்து அருள் புரியாயோ.

மழை ஒத்த சோதி, குயில் தத்தை, போலும
மழலைச் சொல் ஆயி, எமை ஈனும்

மதமத்த, நீல களம், நித்த நாதர்
மகிழ் சத்தி ஈனும் முருகோனே

செழுமுத்து மார்பின் அமுதத் தெய்வானை
திரு முத்தி மாதின் மணவாளா

சிறை இட்ட சூர் தனை வெட்டி ஞான
திருமுட்ட மேவு பெருமானே.

க்ஷேத்திரக் கோவை 322

(322) யமுனா கல்யாணி (8) ஒ 1½+2+1+1½+2

கும்பகோணமொடு, ஆரூர், சிதம்பரம்
உம்பர் வாழ்வுறு சீகாழி, நின்றிடு
கொன்றை வேணியர் மாயூரம, அம்பெறு சிவகாசி
கொந்து உலாவிய ராமேசுரம், தனி
வந்து பூஜை செய் நால் வேத தந்திரர்
கும்பு கூடிய வேளூர், பரங்கிரி தனில் வாழ்வே

செம்பு கேசரம், ஆடானை, இன்புறு
செந்தில, ஏடகம், வாழ் சோலை யங்கிரி

மேகத்தை நிகர்த்துக கருணை பொழியும சோதி வடிவினரும், குயிலைப் 118
போலவும், கிளியைப் போலவும் மழலை மொழி இனிமையாகப் பேசும்
உலகன்னையும், எங்களை ஈன்றவரும்
பொன்னுமத்தை- ஊமத்தம் பூவை அணிந்தவரும், நீல நிறம் கொண்ட
கழுத்தை உடையவரும், (நித்ய நாதர்) என்றும் அழியாதிருப்பவருமான
தலைவர் சிவ பெருமான் மகிழ்கின்ற சத்தியாகிய உமை அருளிய முருகனே
செழிப்புள்ள முததுமாலை அணிந்த மார்பை உடைய, அமுதமயமான தெய்வ
யானை (அமுதவல்லியாயிருந்த தேவசேனை) அழகிய முத்திரையைத் தர
வல்ல மாதுஆம தேவசேனையின் மணவாளனே/
தேவர்களைச சிறையிலிட்ட சூராதியவுணர்கள இட்ட (இன) விலங்கை
வெட்டியெறிந்து, அறிவு மயமாகிய திருமுட்டம மேவிய பெருமானே.

க்ஷேத்திரக் கோவை 322

கும்பகோணம், அதனுடன திருவாரூர், சிதம்பரம், தேவர்கள் வாழ்க்கை
கொள்ளும் சீகாழி, நிலையாகக் கொன்றை மலர் கொண்ட சடையினர்
வாழும் மாயூரம், அழகு வாய்ந்த சிவகாசி (அல்லது) அம்- கங்கை நீரும்
(இவ) மங்கள கரமும் உள்ள காசித்தலம்
தொந்து- திரளான (பக்தர்) கூட்டங்கள் உலவுகின்ற ராமேசுரம், ஒப்பற்ற
நிலையில் வந்து பூஜை செய்கின்ற நான்கு வேதங்களும் வல்ல (தந்திரர்)
கலவியாளர்களின் கூட்டம் கூடியுள்ள வைத்தீசுரன் கோயில், திருப்பரங்
குன்றம் எனப்படும் தலங்களில் வீற்றிருக்கும் செல்வமே
திருஆனைக்கா, திருக்கூடானை, நீ மகிழ்ந்து வாழும் செந்தில், திருஏடகம், (வாழ்)
ஆறுதிருப்பதிகளுள் ஒன்றெனதாய் நீ வாழ்கின்ற சோலைமலை-பழமுதிர் சோலை-

தென்றன் மாகிரி நாடாள வந்தவ — செகநாதம்

செஞ்சொல் ஏரகம், மா ஆவினன்குடி,
குன்று தோறுடன், பூதூர், விரிஞ்சை, நல்
செம்பொன் மேனிய, சோணாடு வயலியில் — வருகோவே

கமலை மா அடி மீது ஏய சுந்தர,
கம்பு உலாவிய காவேரி சங்கமு
கம், திராமலை வாழ்தேவ, தந்திர, — வயலூரா

கந்தம் மேவிய போரூர், நடம்புரி
தென் சிவாயமும் மேயாய, அகம்பறு
கணடி யூர் வரு சாமி. கடம்பு அணி — மணிமார்ப

எம்பிரானொடு வாதாடு மங்கையர்
உம்பர் வாணி, பொன, நீள மாவ சவுந்தரி
எந்த நாள் தொறும், ஏர்பு ஆக நின்று உறு — துதி ஓதும்

ன்றல் காற்றுக்குப் பிறப்பிடமான (மா) சிறந்த பொதிய மலை -
னப்பட்ட (நாடு ஆள்) தலங்களில் வீற்றிருக்க வந்தவனே! ஜெகநாதம்
செம்மையான (புகழ் பெற்ற) குருவாக நின்று உபதேச் சொல்லி உன தந்தைக்
குக சொன்ன திரு ஏரகம் (சுவாமிமலை) மா-சிறந்த திரு ஆவினன்குடி - பழநி.
குன்று தோறுடல். இவையுடன் மூதா பழம்பதி எனப்படும் திருப்புன வாயில,
திருவிரிஞ்சை எனப்படும் விரிஞ்சிபுரம் - ஆகிய தலங்களில வீற்றிருக்கும்
சிறந்த செம்பொன நிறம் கொண்ட திருமேனியை உடையவனே! சோழ
நாடதில சிறந்த தலைநகரான வஞ்சியில்-கருவூரற் எழுந்தருளியுள்ள தெய்வமே!
மபா நதி விளங்கும் (காஞ்சியில்) மா மரத்தின் அடியில் மீது (ஏய) பொருந்தி
ிளங்கும் அழகனே! (கமபு) சங்குகள உலவும் காவேரி கடலுடன சங்கமம்
கும் முகத்துவாரத்தில் உள்ள காவிரிபூம்பட்டினத்திலும், திருசிராப்
ள்ளியிலும் வாழ்கின்ற தேவனே! (தந்திர) (பூத) சேனைகள் உடையவனே!
யவூரப் பெருமானே! (தேவ தந்திர- தேவர்களை சேனையாக உடையவனே)
நறுமணங்கள பொருந்திய திருப்போரூா, நீ நடனம் புரிந்த தலமாம,
தென்- அழகிய சிவாயம-திருவாட்போக்கி - எனப்படும் தலங்களில். (மேவாய்)
விளங்குபவனே! (அகம் படு) பாவத்தைப் போக்குகின்ற திருக்கண்டியூரில்
எழுந்தருளும் சுவாமியே! கடப்ப மாலை அணிந்துள்ள அழகிய மார்பனே!
ம்பெருமான் சிவனொடு நடனமிடத தாக்கம் புரிந்த காளியும், அவளைச் சார்ந்த
தாதியாகளும், மேலுலகில் உள்ள சரஸ்வதி, (பொன) இலக்குமி எனப்படும்
பெரிய பெருமை வாய்ந்த அழகி ஆகிய இவர்கள் யாவரும, தினந்தோறும்
ாபு அக) உள்ளத்து எழுச்சியுடன் நின்று. (உறு) பொருந்திய துதியுடன்
போற்றுகின்ற

இந்திராணி தன மாதோடு நன் குற
மங்கை மானையும் மாவாய் மணந்து உல
கெங்கு மேவிய தேவாலயம் தொறு பெருமானே

மதுரை 503

(503) வலஜி

முத்து நவரத்னமணி பத்திநிறை சத்தி இடம
மொய்த்த கிரி முத்தி தரு என ஓதும்
முக்கண் இறைவாக்கும் அருள் அருண வைத்த முருகக் கடவுள்
முப்பத்து மூவர்க்க சுரர் அடிபேணி
பத்துமுடி தத்தும் வகை உற்ற கணை விடட அரி,
பற்குனனை வெற்றி பெற ரதம் ஊரும்
பச்சை நிறம் உற்ற புயல், அச்சம அற வைத்த பொருள்,
பத்தர் மனம் உற்ற சிவம் அருள்வாயே.
தித்திமிதி திதிமிதி திக்குகு திகுகுகு
தெயதத தென தெயத்த தென . தெனறன
திக்கு என மத்தளம இடக்கைதுடி தத்தகு
செச்சரிகை செச்சரிகை என அருமே
அத்தனுடன் நத்த நடமி, த்ரிபுவனத்தி, நவ
சித்தி அருள் சத்தி, அருண புரி, வாமா
அற்ப இடை தற்பம் அது முறைய நிலை பெறுபவளா
அல் கனக பத்ம புரி பெருமானே

இந்திரன் மனைவி சசி பெற்ற மாது - தேவசேனையுடன், நல்ல குறக் குலப் பெண்மான வள்ளியையும் ஆசையுடன் மணந்து, திருமணம் செய்து கொண்டு உலகத்தில் எங்குமுள்ள தேவாலயங்கள் தோறும் வீற்றிருக்கும் பெருமானே!

மதுரை 503

(503) முத்தும் நவரத்ன மணிகளும் வரிசையாக நிறைந்து விளங்கும் கிரியா சக்தியாம் தேவசேனை இடப்புறத்தில் உறைகின்ற மலையே!, முத்தியைக் கொடுக்கும் கற்பகமே என்று ஓதிப் பணிந்த

முக்கண் இறைவர்க்கும் அருள் பாலித்து உபதேசித்த முருகக் கடவுளே!

முப்பத்து மூன்று வகைத் திருவடியை விரும்பி உய்யுமாறு

(ராவணனுடைய) பத்துத் தலைகளும் சிதறும்படி பொருந்திய கணையை விடுத்த ஸ்ரீராமரும், அர்ச்சுனன் வெற்றி பெறுமாறு அவனது தேரைச் செலுத்தின

பச்சை நிறம் படைத்த மேகம் போன்ற திருமாலுக்கு பயம் நீங்க வைத்த பரம் பொருளே! அன்பர்கள் உள்ளத்தில் எழுந்தருளிய சிவமே! அருள்வாயே!

தித்திமிதி தித்திமிதி திக்குகுகு திக்குகுகு நெய்த்ததென நெயத்ததென தெனதென திக்கு என்று மத்தளம் இடக்கை(தம்பட்டம்) உடுக்கை இவையெல்லாம் 'தத்ததகு செச்சரிகை செச்சரிகை' என்று ஒலிக்க நடனமாடும்

பெரியோன சிவனுடன் அவரது நடனத்துக்கு ஒத்ததான நடனம் புரிபவள், மூன்று புவனங்களுக்கும் தலைவி, புதுமையான சித்திகள் அருள்பவள் ஆதிய பராசக்தி பெற்றருளிய குழந்தையே -

துண்ணிய இடையை உடைய மாதர்களின் (கற்பம்) மெத்தை வீடுகள் எல்லாம் தில் மெற்றனவாய உயர்ந்த (அவ) மதில்கள் கூடிய பொற்கோபுரம் புரியாகிய மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானே.

① இரு நான்கு திசையில அதிபர் பாடல் 208. சுருதி மறை

எட்டுத திக்குப பாலகாகள இந்திரன், அககினி, யமன், நிருதி வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன். [செ]

② இருடிகள் எழு பேர் பாடல்: 208 சுருதிமறை

அகததியன, புலத்தியன், அங்கிரசு, கௌதமன், வசிட்டன் காசியன், மாாக்கண்டன் [செ-ம]

③ நவநாதர்கள் பாடல் 208 சுருதி மறை

சததிய நாதர், சதோக நாதர், ஆதி நாதர், அநாதி நாதர், வகுளி நாதர், மதங்க நாதா, மச்சேந்திர நாதர், கடேந்திர நாதா, கோரகக நாதர் ஆகிய பிரதான சிததா [செ-]

④ அரிய சமயம 4X6=24 பாடல 208 சுருதி மறை

புறபபுறச சமயம் 6 உலகாயதம், மாத்யமிகம், யோகாசாரம், சௌதத்திராநதிகம், வைபாடிகம், ஆருகதம

புறச் சமயம் 6 தக்கம் மீமாஞசை ஏகான்ம வாதம் சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம

அகப்புறச் சமயம் 6 பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம வாமம், வைரவம், ஐககிய வாத சைவம்.

அகச் சமயம் 6 பாஷாண வாத சைவம், பேதவாத சைவம், சிவசம வாத சைவம், சிவசங்கராநத வாத சைவம், ஈசுவர விகார வாத சைவம், சிவாத்வித சைவம் [முடிமணியாக விளங்குவது வைதிக சித்தாந்த சைவம்] வா- ப 339]

மாயை ஐந்து, வேகம் ஐந்து பாடல் 209 தோலெலும்பு

பூதம் ஐந்து, நாதம் ஐந்து

(5) i) மாயை ஐந்து தமம மாயை, மோகம் அவித்தை, அநிர்தம

i) ஜீவ சைதன்னியத்தை மறைக்கையால தமம்

ii) ஜகரூபமான அந்நிதாத் தோற்றத்துக்குக் காரணமாகையால மாயை

iii) விபரீத ஞானம் உண்டாகுகையால் மோகம்

iv) உணர்வு அழிக்கையால அவித்தை

v) சத்து பேதத்துக் கந்தியமாகையால் அநிர்தம்

(6) ii) வேகம் ஐந்து

a) காற்றின் ஐந்து குணங்கள் போக்கு. வரவு. நோய். கும்பித்தல, பரிசம

b) வேகம் சத்தி சிற்சத்தி. பராசத்தி. இச்சா சத்தி. ஞான சத்தி, கிரியா ---

சிற்சத்தி உயிர்க்கு துணியாக நிறபது

பராசத்தி பிராணன் முதலிய வாயுவாக நிற்பது

இச்சா சத்தி பஞ்ச பூதமாக நிற்பது

ஞான சத்தி ஐம்பொறி உணர்ச்சியாக நிற்பது

கிரியா சத்தி. மற்றை வினைத் துணையாக நிற்பது

c) வேகமாகச் செல்வும சுவை, துளி. ஊறு. துவி, நாற்றம் எனவும கொள்ளலாம்

d) மனோவேகம, வாயு வேகம். துவிவேகம். துளி வேகம், அசுவ வேகம்

அசுவகதி 5 : மலவ கதி. மயூர கதி, வானர கதி. வியாகரகதி. விடபகதி

iii) பூதம் ஐந்து நிலம், நீர், தீ, காற்று, விசும்பு.

(7) iv) நாதம ஐந்து சத்தம / துசை

தோற் கருவி, துளைக் கருவி, கரப்புக் கருவி கஞ்சக கருவி. மிடறுக..

[செ]

(8) விதமுறு பரிவு மூவகை அன்பு பாடல் 222: தரையினில் (122)

விதம் - வகை; பரிவு - அன்பு அன்பு மூன்று வகைப்படும்.

a) தலையன்பு . இறைவனது நாமத்தைக் கேட்டவுடன் வசமழிதல் தைலதாரை போல எப்போதும் இடையறாது உள்ளம் உருகி நெகிழ்தல்

b) இடையன்பு : இறைவனை கண்டவுடன் வசமழிதல் அழலிடைப் பட்ட மெழுகு போல சிறிது தாமதமாக உருகுவது

c) கடையன்பு . இறைவனை கூடியவுடன வசமழிதல் :- வெயிலில் அரக்கு உருகுவது போல், நெடு நேரம் இறைவன் சிந்தனையாலும் இறைவன் திருவுலாக்காட்சியாலும் மிகவும் தாமதமாக உருகுவது அன்பு நெறியில் முதலிடம் பெற்றவர் கண்ணப்ப நாயனார் [வா]

---

(9) ஓம் நம நாராயணாய பாடல் 239 உரிய தவ நெறியில்

இத்திருமந்திரத்தை ஸ்ரீமந் நாராயணனே ஓத்தியே பதரிகாஸ்ரமத்தில் ஆசாரியனும் சீடனும் நர நாராயணராய் அவதரித்து ஆசாரிய சீட முறைமையை உலகிற்குத் தாமே உணர்த்த வேண்டி, நரனாகிய சீடனுக்கு உபதேசித்தருளினர் பயபக்தியுடன ஜபிக்கின்றவர்களுடைய அநிஷ்டங்களை (இஷ்டமில்லாதது) போக்கி, இஷ்டங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் பேராற்றல் வாய்ந்தது.

ஓம் : அகார வாச்சியனை நாராயணனுக்கே உரியவனை அடியேன்

நம : எனக்குரியனன்றி

நாரா : சகல சேதன சேதனப பொருள்களுக்கும்

அயன - ஆசிரயனை நாராயணனுக்கே

ஆய : எல்லா வித தொண்டுகளையும் எல்லா இடங்களிலும், எல்லாக் காலங்களிலும், எல்லா அவஸ்தைகளிலும் செய்யக் கடவேனாகின்றேன்

(10) புலி ஆதாரம் அய்கைக்கு முட்ட முறருள

நீதி நெறி விளக்கம் - வள்ளிச சன்மார்க்கம்

[பாடல் 247 ஆதார ஏனக]

உலகுக்கெல்லாம் ஆதாரமாய்ப் பயன்படும்படியான 3ரு நீதி நெறி விளக்கம் [ஆதாரவுச சாதனம் - பிரமாணம்] அத்தகைய விளக்கப் பொருள் முருகவேள் சிவனுக்கு உபதேசித்தார். அவ்வாறு உபதேசித்த பொருள் வள்ளிச் சன்மார்க்கமாம்.

வளளிச் சனமார்க்கம விள் ஐக்கு, நோகக
வலைக்குள் ஊற்றும் இளையோனே

[கள்ளக்குழற் -- வள்ளிமலை]

வளளிச் சன்மார்க்கம் (வளளி அநுட்டித்த நன்னெறி) என்னும் உபதேசத்தை (ரகசிய உண்மைப் பொருள் எது 3துவாயாக எனறு - விள் ஐக்கு - விளவிய சிவபிராற்கு - கண்ணிமைப் பொழுதில (நோக்கம் - கண்ணொடிப் பொழுது, வலை - விரைவில்) விரைவில அவருடைய செவியிலேற்றிய - உபதேசித்த இளையனே.

வள்ளி அநுட்டித்த நிலை தான் "தனனை மறந்தாள், தன் நாமம் கெட்டாள தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே" என அப்பா குறிப்பிட்ட நிலை யாரொருவர் தனனை மறந்து (யான எனது எனபன அற்று) தலைவனை நாடுகின் றனரோ அவரை இறைவன் தானே நாடி வந்து அருள் புரிவான். இந்த நனனெறியே இறைவனை வசப்படுத்தக் கூடிய நெறி என்றும், இந்த ரகசிய நெறிமைத தான முருகவேள் சிவபிராற்கு உபதேசித்தார் [செ-வி]

(11) சாத்திரம் ஆறு பாடல் 277 மாத்திரை (123)

1) வேதாந்தம் உபநிடதம்

2) வைசேடிகம் - கணதரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மதம் தர்க்க சாஸ்திரம். பொருள் நிச்சயம் பண்ணுதற்கு உபயோகமாயுள்ளது

3) பாட்டம் குமாரில பட்டரால் பிரசாரம் செய்யப்பட்ட பூர்வ மீமாம்சை மதம் வேதமே தெய்வமென்று ஏற்படுத்திய மதம்

4) பிரபாகரம் - பிரபாகரன் என்பவரால் பிரசாரம் செய்யப்பட்ட மீமாம்சை மதம் - இருபிரிவினை உடையதாய வேத வேதாந்த பொருள்களை விசாரித்தற்குக் கருவியாயுள்ள சாத்திரம் - வேதாந்தம் இது என்று நிச்சயித்துக் கூறும் நியாய சாஸ்திரம்

5) பூர்வ மீமாம்சை வேதத்தின் கரும காண்ட ஆராய்ச்சி முற்றிய சைமினி முனிவர் இயற்றிய சாஸ்திரம்

6) உத்தர மீமாம்சை வேதத்தின் பிற்பகுதியான ஞான காண்ட விசாரணை சாத்திரம் - பிரம சூத்திரம் முதலிய நூல்கள்

[செ-பி]

(12) அருசு வித பூதம் பாடல் 287 அருசு வித

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்ற ஐம்பெரும் பூதங்களின் சேர்க்கையே இவ்வுலகம் - அவற்றின் பரிணாமமே இத்தூல உடம்பு. அவற்றின் நுண்மம் சுவை, ஒளி ஊறு, ஓசை நாற்றம் என்பவை - இவைகளின் சம்பந்தமில்லாதது முத்தி வீடு

(13) கரணம் நான்கு பாடல் 287 அருசு வித

சித்தம் - ஒரு பொருளை சிந்திக்கும் அஃது யாதாகப்பாற்று என்று மனம் - அஃது அன்னதாகப்பாற்று எனப் பற்றும்

அகங்காரம்: இஃது யானே அன்றே இதனை இன்னதெனத்
தெளிவேன் யான் எனத் தெளிவு பிறவா தெழும்
புத்தி. அதன் பின் புத்தி இஃது இன்னதெனத் தெளிவுறும்
[திரு]

---

(14) நோய்கள் மூன்று (291) தீராப் பிணி

பசி : உடமையை பற்றியது காமம் உள்ளத்தைப் பற்றியது
பிறவி உயிரைப் பற்றியது
பறந்து போம் பத்து - பசி வந்திடப்
மானம், குலம், கல்வி, வண்மை, அறிவுடைமை, தானம், தவம்,
உயர்ச்சி, முயற்சி, வேட்கை
[வா]

---

(15) வாக்குக்கு அருணகிரி (290) தலங்களில

இலங்கையில் இலங்கிய இலங்களுள இலங்கு அருள்
சிவ எங்கணும் இலங்கு என முறை ஓதி

வாக்கிற்கு அருணகிரி, வாதவூரர் கனிவில்,
தாக்கில் திருஞான சம்பந்தர், நோக்கிற்கு
நக்கீர தேவர், நயத்துக்குச் சுந்தரனார்
சொற்குறுதிக்கு அப்பர் எனச் சொல்
[வா]

---

(16) வெகு சாரி சதி தாண்டவத்தா (293) சயிலாங்கனை

இறைவனுடைய திருநடனம் பஞ்சாக்கர மயமானது. திருவடியிலே
'ந'கரமும், உந்தியிலே 'ம' கரமும், திருத்தோள்களிலே 'சி' கரமும்
திருமுகத்திலே 'வ' கரமும், திருமுடியிலே 'ய' கரமும் அமைந்துள்ளன

அம்பலவாணருடைய அருட்கூத்திலிருந்தே ஐம்பெரும் தொழில்களும் நிகழ்கின்றன. திருக்கரத்துள்ள உடுக்கையில் படைப்பும் அபய திருக்கரத்தில் காப்பும், பிறிதொரு திருக்கரத்திலுள்ள நெருப்பில் அழிப்பும், ஊன்றிய திருவடியில் மறைப்பும், தூக்கிய திருவடியில் அருளும் நிகழ்கின்றன.

நடேசப் பெருமானுடைய திருவாசி ஓங்காரமாகும். ஓங்காரத்தை நீங்காத திருவைந்தெழுத்தே அத்திருவாசியின் நிறைந்த ஒளியாகும். நடராஜமூர்த்தியின் உண்மை நிலையை ஆங்காரம் அற்றவரே அறிவர். அறிந்த அதைத் தரிசித்தவர் பிறப்பு அற்றவராவர்

[வா]

(17) சிகரம் அருந்த வாழ்வது சிவஞானம் (298) சிகர மருந்த

சிகரம் 'சி' : மகாமனு மந்திரமாகும், சிவத்தைக் குறிப்பது

நமசிவய : ஸ்தூல பஞ்சாட்சரம்

சிவயநம : சூக்கும பஞ்சாட்சரம்

சிவயசிவ காரண பஞ்சாட்சரம்

சிவாய . மகா காரண பஞ்சாட்சரம்

சி - ஏகாட்சர பஞ்சாட்சரம்

சி : சிவம்

வ - திருவருள்

ய - ஆன்மா

ந - திரோத மலம்

ம . ஆணவ மலம்

124

(18) பன்னிரு சூரியர்கள் (298) சிகர மருந்த

சுகனமிசைநத சூரியர்.

தாத்துரு, சககரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன்

அம்சுமான், இரணியன், பகவான், திவச்சுவான்.

பூடன், சவித்திரு, துவட்டன்.

[வா]

(19) பதி பசு பாசம் (301) அரி மருகோனே

பதி கடவுள், பசு: சீவான்மா, பாசம்: மும்மலம்

பதி ஞானம் = இறைவனைப் பற்றிய அறிவு

பசு ஞானம் : ஆன்ம சொரூப ஞானம்

பாச ஞானம் : வாக்குகளாலும், கலாதி ஞானத்தாலும் அறிவது.

[பிச] [செ

(20) அறுமுகவேள் (301) அரி மருகோனே

ஈசான முகம்: மேல் நோக்கியது

தற்புருஷ முகம். கிழக்கு நோக்கியது

அகோரம் · தெற்கு நோக்கியது

வாம தேவம் · வடக்கு நோக்கியது

சத்யோஜாதம் · மேற்கு நோக்கியது

அதோமுகம் கீழ் நோக்கியது.

[வா]

(21) பிரணவத்தின் பொருள் இது (309) மருவும அடியா

ஓம் என்ற மறை முதல் எழுத்து நக்ஷத்திர வடிவம், தண்ட வடிவம், குண்டல வடிவம். பிறை வடிவம். வட்ட வடிவம் என்ற ஐந்து வடிவங் கொண்டு தாங்கி நிற்கின்றது

பிரணவம் சமஷ்டிப் பிரணவம், வியஷ்டிப் பிரணவம்
என இருவகைப் படும்

சமஷ்டி தொகுத்துக் கூறுவது ஓம் என்பதாகும்

வியஷ்டி வகுத்துக் கூறுவது. அ உ ம என்பதாகும்

வியஷ்டிப் பிரணவமாகிய அகர உகர மகரம் முறையே
சத்துவம், ராஜசம், தாமசம் என்ற முக்குணங்களையும்
அயன், அரி, அரன் என்ற மும்மூர்த்திகளையும்
காருகபத்தியம், தாக்ஷிணாக்கியம், ஆகவனீயம் என்ற
மூன்று அக்கினிகளையும்
ருக், யஜுர், சாமம் என்ற மூன்று வேதங்களையும்
பூமி, அந்தரிக்ஷம், சுவர்க்கம் என்ற மூன்று உலகங்களையும்
காயத்திரி, திருஷ்டுப், ஜகதீ என்ற சந்தங்களையும்
உண்டாக்கி அவைகட்குக் காரணமாக விளங்கும்.

அகாரம் வாய் திறத்தலினால் படைப்பையும்,
உகாரம் இதழ் குவிதலினால் காத்தலையும்,
மகாரம் வாய் மூடுதலினால் அழித்தலையும்,
குறிப்பிக்கின்றமையால், சொற்பிரபஞ்சம், பொருட்
பிரபஞ்சம் என்று இருவகைப் பிரபஞ்சங்களும் இப் பிரண
வத்தில் தோன்றி, நின்று ஒடுங்கும் -

ஓம் என்னும் சமஷ்டிப் பிரணவம் எதைக் குறிக்குமெனில்.
அகர, உகர மகரம் என்னும் பாதங்கள் மூன்று மாத்திரை
யைக் குறிக்க. நான்காவதாயுள்ள இந்த ஓங்காரமென்னும்
பாதம் அர்த்த மாத்திரையாகும் அது மிகவும் சூக்குமமான நாத

எனவே ஓங்காரமானது அ.உ.ம. நாதம். விந்து.கலை என்ற ஆறெழுத்தும் தன்னகத்தே விளங்கும் மகாமநுவாகவும், எல்லாத் தேவர்கட்கும் பிறப்பிடமாகவும், தன்னை உச்சரிப்பார்க்கு பிறப்பிறப்பை நீக்க வல்லதாகவும் திகழுகின்றது-

"அத்தகைய பிரணவப் பொருள் யாமே" என்றும் "அறிவை அறிவது பொருள்" என்றும் தமக்குத் தாமே குருவாகிய தற்பரன் உபதேசித்தருளினார்: ஐந்தெழுத்தில் ஆறெழுத்தை ஓதுவித்த பெருமான்"

[வா]